

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

DUMNEZEUL NOSTRU MINUNAT

Biblia ne spune că Dumnezeu este minunat. El ne iubește și are grijă de fiecare dintre noi.

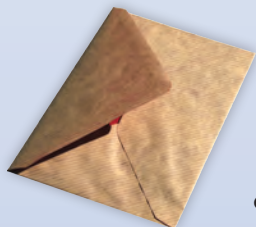
DUMINICĂ

Există multe cărți în lumea noastră. Cărți despre animale, păsări și pești, precum și despre oameni, camioane și mașini. Există cărți despre orice. Tu ai anumite cărți care sunt doar ale tale?

Unele cărți sunt adevărate, pe când multe altele nu sunt. Însă cea mai bună carte este Biblia. Ea este cea mai bună deoarece este cartea lui Dumnezeu, iar cuvintele din Biblie sunt cuvintele lui Dumnezeu și tot ce spune El este adevărat. **Psalmii 119:160**

Biblia este plină de povestiri. Ea conține povestiri despre animale, băieți și fete, mămici și tătici, regi și regine și îngeri. Însă, mai presus de toate, Biblia ne spune că Dumnezeul nostru iubitor este cel mai bun prieten al nostru. Ea ne mai spune și cât de minunat este cerul și cum ne ajută Dumnezeu să ne pregătim să trăim alături de El acolo.

Întrucât Biblia este cea mai specială carte care a fost scrisă vreodată, ar trebui să o păstrăm cu mare grijă. Nu ar trebui să o aruncăm niciodată pe jos sau să punem alte lucruri peste ea. Tu ai o Biblie a ta? Îi întorci paginile cu grijă, în așa fel încât să nu se rupă sau să se îndoie? Când ai grijă de Biblia ta, arăți, de fapt, că înveți să fii respectuos cu Cartea Sfântă a lui Dumnezeu.

LUNI

Te bucuri când primești un mesaj care este doar pentru tine? Cred că ai fi fericit să primești un mesaj de la bunici sau din partea unchilor în care să scrie: „Te iubim și venim să te vizităm în curând.” Când citim Biblia este ca și cum am citi un mesaj de la Dumnezeu pentru noi. Ea ne spune că El ne iubește și că în curând va veni să ne ia acasă, în cer.

De unde avem Biblia sau mesajul lui Dumnezeu pentru noi? Cu mult timp în urmă, Dumnezeu le-a cerut unor oameni care Îl iubeau să scrie ceea ce a dorit El să cunoaștem. El i-a ajutat să știe ce să scrie și apoi oamenii s-au apucat de scris. Când noi citim din Biblie, citim, de fapt, ce au scris oamenii aceștia. **2 Petru 1:21**

Deoarece cuvintele din Biblie sunt cuvintele lui Dumnezeu, ar trebui întotdeauna să ne rugăm înainte să le citim. Avem nevoie să Îi cerem lui Dumnezeu să ne ajute să înțelegem cuvintele Sale și, întrucât El do-

rește ca noi să înțelegem lucrurile importante pe care ni le spune în Biblie, ne va ajuta cu bucurie.

Dumnezeu vrea ca noi să citim mesajul Său special în fiecare zi. Unde ne spune Biblia că ar trebui să punem cuvintele Sale? **Psalmii 119:11** Cum poți să pui cuvintele lui Dumnezeu în inima și în mintea ta? Învățând textul de memorat în fiecare săptămână și ascultând cu atenție studiul biblic în fiecare zi. Cât de recunoscători Îi suntem lui Dumnezeu pentru cuvintele Sale, care ne ajută să alegem ce este drept!

MARTI

Care este cel mai frumos lucru pe care ni-l spune Biblia despre Dumnezeu? **1 Ioan 4:8 u.p.** Asta înseamnă că El este întotdeauna bun, amabil, blând, altruist, umil și puternic. Dumnezeu spune mereu adevărul. Nu este niciodată mândru, egoist sau rău și ne putem încrede oricând în El.

Dumnezeu vrea ca noi să învățăm tot ce se poate despre El și tocmai de aceea ne-a lăsat Biblia. Totuși sunt multe lucruri minunate cu privire la El pe care nu le vom putea înțelege.

Biblia ne spune că Dumnezeu apare în trei persoane care poartă numele de Dumnezeu și sunt numite: Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul (Isus) și Dumnezeu Duhul Sfânt. Acestea trei sunt un singur Dumnezeu. Uneori le mai numim și „Dumnezeirea”.

3

Ai văzut vreodată o margaretă? Ea are trei părți, constând din petale albe, un disc central galben și o tulpină verde. Împreună, aceste trei părți formează o floare. În mod asemănător, Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt sunt trei persoane, dar care reprezintă un singur Dumnezeu. De aceea

Biblia spune: „Domnul Dumnezeul nostru este singurul Domn.” **Deuteronomul 6:4**

Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt îndeplinesc fiecare lucrări speciale, însă sunt totdeauna de acord în tot ce gândesc. Ei plănuiesc și lucrează mereu împreună, ne iubesc în același fel și ne ajută să alegem ce este bine.

MIERCURI

Cunoști pe cineva care este mare și puternic? Tăticii pot să care valize grele, cutii mari sau bușteni pentru focul din șemineu, iar mămicile pot să-i ducă

în brațe pe băiețelii și pe fetițele obosite. Însă Dumnezeu este mai puternic decât oricine altcineva. Este oare ceva prea greu pentru Dumnezeu? **Ieremia 32:17**

Chiar dacă Dumnezeu este atât de mare și de puternic, totuși nu trebuie să ne fie frică de El. Ție nu îți este frică de mami și de tati chiar dacă ei sunt mai puternici decât tine, deoarece își folosesc puterea pentru a avea grijă de tine. Și Dumnezeu Își folosește puterea pentru a avea grijă de tine.

Dumnezeu mai poate face un lucru pe care nimeni altcineva nu îl poate face în afară de El. Ți-ai dorit vreodată să poți fi în două locuri diferite în același timp? Poate că a trebuit să alegi între a merge la grădina zoologică cu bunicul sau la locul de joacă cu prietenii.

„Vreau să merg și la locul de joacă, și la grădina zoologică”, îi spui mamei. Dar poți să faci asta? De ce nu? Pentru că nu poți fi în două locuri diferite în același timp.

Totuși, știi că Dumnezeu este peste tot în același timp? Asta înseamnă că El are grijă de fiecare mămică, tătic, băiat și fată, bunic și bunică. Așadar, ești vreodată singur? **Evrei 13:5 u.p.** Dumnezeu este chiar aici lângă noi, în orice moment, indiferent unde ne aflăm sau ce facem.

JOI

Săptămâna aceasta învățăm despre Dumnezeul nostru minunat. El poate face orice și este peste tot în același timp. Biblia mai spune că Dumnezeu este înțelept și că știe totul. Nu există niciun lucru pe care să nu îl cunoască.

Dumnezeu a făcut multe lucruri care ne vorbesc despre cât de înțelept este El. Te-ai întrebat vreodată de ce apa este udă? De ce pisicile torc? De ce fluturii și păsările zboară sau de ce câinii și caii aleargă? Te-ai întrebat vreodată de ce limba unui cățeluș este roz și de ce dă din coadă când te vede? Ai observat cât de albastru este cerul și cât de drăguț arată norii cei albi și pufoși pe el? Ce face ca frunzele din copaci să fie verzi vara și de un roșu aprins, galben și portocaliu toamna? Dumnezeu știe de ce. El știe totul.

De asemenea, Dumnezeu știe tot ce s-a întâmplat înainte ca noi să ne naștem, precum și toate lucrurile bune și rele care se întâmplă chiar acum în toată lumea. Și Dumnezeu mai știe și tot ce se va întâmpla mâine, săptă-

mâna viitoare, anul viitor și întotdeauna. El știe totul despre fiecare dintre noi. **Psalmii 139:1-4**

Dumnezeu știe până și câte fire de păr ai pe cap (vezi **Matei 10:30**) și chiar și ce gândești tu în fiecare clipă. Cât de minunat este faptul că Dumnezeu știe totul! Putem avea încredere în El întotdeauna și nu trebuie nici măcar să ne îngrijorăm.

VINERI

Dumnezeul nostru minunat poate face orice. El este peste tot în același timp și cunoaște orice lucru. Dar, chiar dacă Dumnezeu este astfel, El nu este niciodată prea ocupat ca să aibă grijă de fiecare dintre noi.

Când a fost pe pământul acesta, Domnul Isus le-a spus oamenilor despre grija iubitoare a lui Dumnezeu față de păsări și flori pentru a-i ajuta să înțeleagă grija Lui iubitoare față de ei. Să ne gândim la ce le-a spus.

Cum ne învață păsările despre grija lui Dumnezeu pentru noi? Multe păsări sunt foarte mici – unele nu sunt nici măcar cât o pisică. Există atât de multe specii de păsări, dar Dumnezeu Se îngrijește de fiecare dintre ele. Le dă semințe să mănânce, apă să bea și aer în care să zboare. A mai creat pentru ele și copaci mari, în care să trăiască. Dumnezeu știe până și când o vrăbiuță cade la pământ și moare (vezi **Matei 10:29**). Nu-i așa că lui Dumnezeu chiar Îi pasă de păsările pe care le-a făcut? Și, întrucât pe noi ne iubește cu mult mai mult decât pe păsări, știm că Dumnezeu Se va îngriji și de noi, mereu. **Matei 10:31**

Cum ne învață florile despre grija lui Dumnezeu față de noi? Când te plimbi, îți place să te uiți după micile flori care cresc în iarba verde? Poate că ai cules acele păpădii de un galben aprins sau margarete albe pentru a le oferi mamei sau unui prieten. Există atât de multe specii de flori colorate, dar Dumnezeu Se îngrijește de fiecare dintre ele. El a făcut lumina soarelui ca să le păstreze culorile vii și le trimite ploaie pentru a le uda. Biblia afirmă că Dumnezeu ne iubește cu

mult mai mult decât pe flori, așadar noi știm că El Se va îngriji și de noi mereu. **Matei 6:30**

Cât de recunoscători suntem că avem un așa Dumnezeu minunat!

TEXT DE MEMORAT

„Mare este Domnul
și lăudat de toți.”
(Psalmii 48:1)

Am studiat lecția și am repetat textul de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Tată, îți mulțumesc că ne-ai dăruit Biblia și ne-ai spus cât de bun și binevoitor ești. Îți mulțumesc și pentru că ai grijă de noi în fiecare zi. Te rog să ne ajuți să fim și noi buni și binevoitori ca Tine. În Numele Domnului Isus. Amin!

DE GÂNDIT

Care este cea mai bună carte scrisă vreodată?

Cum ar trebui să ne purtăm cu Biblia?

Cum putem să punem cuvintele lui Dumnezeu în mintea noastră?

Câte persoane sunt Dumnezeu?

Care sunt numele Lor?

Este vreun lucru prea greu pentru Dumnezeu?

Este ceva ce Dumnezeu nu știe?

Poate Dumnezeu să fie peste tot în același timp? Este El mereu cu noi?

Ce putem învăța despre Dumnezeu când ne uităm la păsări și la flori?

Cum putem să ne asemănăm mai mult cu Dumnezeu în săptămâna aceasta?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Psalmii 139:1-12; Proverbele 8:22-36
Patriarhi și profeți, capitoul 1
(primele 7 paragrafe)

BOODLE SE ALĂTURĂ FAMILIEI

Partea I. De Amy Sherrard

Boodle a locuit cu familia Sherrard, ai cărei membri au fost misionari în Singapore și în Filipine.

Boodle. Ce nume nostim pentru un pui de câine! Dena, de șase ani, și micuța Sherry, de patru, râdeau în timp ce se uitau la drăgălașa cățelușă neagră care alerga în jurul curții casei lor din îndepărtatul Singapore. Aceasta adulmea și inspecta fericită fiecare colțișor.

Mama și mai ales tata se bucurau și ei de cățelușă. Tatăl își aminti că, pe vremea când era copil, numele câinelui său preferat fusese tot Boodle.

– Cum de i-ai pus numele acesta cățelușului tău, tati? vru să știe Dena.

Tatăl se gândi câteva minute, apoi dădu din cap:

– Nu mai știu cum de a primit acest nume, dar părea a fi numele potrivit. Cel puțin așa cred.

– Dar Boodle al tău era un „el”, pe când Boodle a noastră este o „ea”. Contează asta? vru să știe Dena.

– Cred că nu contează, râse tatăl. Hai să vedem dacă ei îi pasă. Hei, Boodle, vino aici. Boodle, Boodle, o strigă el.

Și Boodle veni, traversând peluza; urechile ei negre și mătasoase se mișcau în sus și în jos în timp ce alerga spre el.

– Ce cățelușă deșteaptă! Deja își cunoaște numele.

Mama zâmbi în timp ce o luă în brațe și își lipi fața de blana ei moale. Boodle dădea din coadă și încerca să-i dea pupici fericți și umezi de cățeluș.

Înainte de a intra în casă, mama le reaminti că erau câteva lucruri de care trebuiau să țină cont. Boodle era încă mică și se afla pentru prima oară departe de mama ei. Pentru început, era foarte probabil ca ea să le ducă dorul fraților și surorilor ei cățeluși și mamei ei. Prin urmare, avea nevoie de multă dragoste.

Mama le mai spuse că trebuiau să-și amintească să nu o lovească niciodată cu mâinile pe Boodle. Dimpotrivă, mâinile lor trebuiau să fie întotdeauna blânde și bune. De asemenea, era necesar ca ei să fie foarte atenți când o certau, în cazul în care ar fi fost

obraznică. Mama le spuse că animalele învață când sunt apreciate, nu când sunt dojenite.

– Cum v-ați simți dacă eu aș țipa la voi și v-aș palmui fără ca măcar să știți motivul? Ați mai vrea să veniți la mine data următoare când vă chem sau ați fi speriate? le întrebă ea.

Dena și Sherry deveniră serioase.

– Ne-ar fi frică, ziseră amândouă.

– Bineînțeles că așa v-ați simți, îngână mama. Vă voi ajuta să o învățați pe Boodle să fie bucuroasă și ascultătoare fără să-i fie frică de voi, le promise ea.

În casă, fiecare râdea văzând cât de amuzantă era Boodle când aluneca și patina sau se rostogolea pe podeaua de gresie alunecoasă. Și Boodle credea că este distractiv și dădea din coadă și lătra în timp ce patina, încercând să alerge.

După ce Boodle și întreaga familie cinară și făcură altarul de seară, sosi timpul ca Dena și Sherry să meargă la culcare.

Mama puse un ziar într-un colț al băii.

– Boodle va învăța curând că trebuie să folosească ziarul când va avea nevoie, le-a explicat ea. Când va mai crește, ne va anunța ea însăși când are nevoie să meargă afară.

Fetele puseră un prosop moale lângă bucata de ziar pentru ca Boodle să doarmă pe el și rămaseră cu micuța cățelușă obosită până când aceasta adormi buștean. Apoi, fetele închiseră în liniște ușa de la baie și se duseră și ele la culcare.

În toată casa era liniște. Dar nu a fost așa multă vreme.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

TRISTA ALEGERE A LUI LUCIFER

Îngerii și oamenii sunt fericiți când ascultă de Legea lui Dumnezeu. Tristețea a apărut când unul dintre îngerii lui Dumnezeu a devenit mândru și a ales să nu asculte.

DUMINICĂ

Cu mult înainte de a crea lumea noastră, Dumnezeu a făcut mii și mii de îngeri. El i-a creat foarte frumoși și strălucitori, dându-le aripi puternice să poată zbura și voci încântătoare pentru a cânta cântece de bucurie. Ei locuiau în ceruri, alături de Dumnezeu, și în fiecare zi îndeplineau cu bucurie ceea ce El le cerea să facă. **Psalmii 102:20,21** Toți îngerii Îl iubeau pe Dumnezeu și se iubeau unii pe alții, iar cerul era un loc fericit deoarece nimeni nu era egoist.

Când i-a creat pe îngeri, Dumnezeu a făcut unul mai special. Numele lui era Lucifer. El era foarte, foarte frumos și strălucitor, având o voce clară și puternică. Lucifer era și foarte înțelept.

Dumnezeu i-a încredințat lui Lucifer o misiune foarte importantă, pe care niciunul dintre îngerii ceilalți nu o putea îndeplini. Dintre toți îngerii, el era cel care lucra cel mai aproape de Dumnezeu. Oriunde mergea, Lucifer vorbea întotdeauna despre cât de minunat era Dumnezeu. Dumnezeu îl iubea foarte mult pe Lucifer, iar el Îl iubea foarte mult pe Creatorul Său.

De asemenea, Dumnezeu îl făcuse pe Lucifer conducătorul tuturor îngerilor. Aceștia ascultau întotdeauna cu bucurie când Lucifer le spunea ce dorea Dumnezeu ca ei să facă. Lucifer dirija și corul îngerilor care cântau cântece extraordinare de laudă pentru Dumnezeu.

Când compunea cântări noi și frumoase, îi învăța și pe ceilalți îngeri și cântau cu toții, împreună. Toți îngerii îl iubeau pe Lucifer.

LUNI

Tot ce crease Dumnezeu era perfect. Lucifer, îngerul special al lui Dumnezeu, și toți ceilalți îngeri erau fericiți. Erau așa deoarece Îl iubeau pe Dumnezeu și ascultau de El.

Dar, într-o zi, lui Lucifer i s-a întâmplat ceva. A descoperit că Dumnezeu plănuia să creeze lumea noastră. Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul Se întâlneau și făceau planuri împreună și niciun înger nu putea asista la acele întâlniri atât de importante.

Lucifer a devenit invidios. Își dorea să meargă și el la acele întâlniri, așa că a început să se întrebe: „De ce nu pot să știu și eu ce discută

Dumnezeu? De ce Dumnezeu Fiul trebuie să fie mai important decât mine?” **Ezechiel 28:15**

Lucifer a început să se gândească la sine însuși. „Nu sunt eu oare mai frumos decât oricare alt înger? Nu sunt eu oare cel mai puternic dintre toți îngerii? Și nu m-a făcut oare Dumnezeu pe mine cel mai important înger din cer?”

Apoi Lucifer s-a gândit la Legea lui Dumnezeu. De ce ar trebui ca îngerii cei desăvârșiți și fericiți să se supună Legii lui Dumnezeu? De ce ar avea ei nevoie de cineva care să le spună ce să facă? El începuse să uite că îngerii erau fericiți tocmai pentru că ascultau de Legea lui Dumnezeu.

Încetul cu încetul, Lucifer a început să se iubească pe sine mai mult decât pe Dumnezeu. Tot încetul cu încetul, a devenit egoist, invidios și mândru. Dar păcatul său egoist nu avea nicio scuză. Nu există niciodată vreo scuză pentru păcat. Crezi că mai era el fericit?

În cele din urmă, Lucifer a ajuns să creadă că el avea să ajungă egal cu Dumnezeu **Isaia 14:12-14** Dorea ca toți îngerii să se plece înaintea lui și să i se închine. Își dorea ca ei să-l iubească pe el mai mult decât Îl iubeau pe Dumnezeu. Este greu să ni-l imaginăm pe Lucifer având astfel de gânduri în ceruri.

MARTI

Lucifer nu și-a ținut gândurile sale trufașe și pline de gelozie doar pentru sine. A început să le vorbească despre ele și celorlalți îngeri. Îngerii erau obișnuiți să-l asculte pe Lucifer și să i se supună, așa că nu le-a fost greu să-i creadă minciunile.

Lucifer le-a spus îngerilor că ei nu trebuie să se supună Legii lui Dumnezeu și că Dumnezeu nu era drept, deoarece nu îl inclusea și pe el în planurile cu privire la crearea unei noi lumi. Lucifer era foarte atent când vorbea și pretindea că este de partea lui Dumnezeu. Însă, în realitate, spunea minciuni și îi păcălea pe îngeri, determinându-i să se gândească mai puțin la Dumnezeu și mai mult la el. **Ioan 8:44**

Îngerii erau derutați. Ei nu mai auziseră minciuni până atunci. Îl iubeau pe Dumnezeu și, de asemenea, îl iubeau și pe Lucifer. Pe cine trebuiau să creadă? Atunci, pentru prima dată, cerul nu a mai fost un loc fericit.

Știa Dumnezeu ce gândea Lucifer? Da. Dumnezeu îl iubea pe Lucifer și a făcut tot ce a putut ca să îl salveze. I-a vorbit cu bunătate și a încercat să-l ajute să vadă că, dacă va continua să fie egoist și mândru, își va face rău lui însuși și va deveni foarte nefericit.

Când asculta, Lucifer știa că Dumnezeu avea dreptate. Și-a dorit să se plece să I se închine și să-I spună cât de rău îi pare, dar ceva l-a oprit. Acel ceva era mândria.

Pentru că este foarte iubitor, Dumnezeu nu l-a forțat pe Lucifer să I se supună sau să Îi spună că îi pare rău. Dumnezeu a așteptat și i-a oferit timp lui Lucifer să aleagă ce să facă. Va continua el să fie egoist sau Îi va spune lui Dumnezeu că îi pare rău și va înceta să mai creeze probleme în ceruri?

MIERCURI

Dumnezeu știa că îngerii erau derutați de minciunile lui Lucifer, prin urmare a convocat o adunare importantă în ceruri. Lucifer și toți îngerii erau prezenți acolo. Dumnezeu Tatăl le-a explicat că, din moment ce Dumnezeu Fiul crease toți îngerii, ei trebuiau să I se închine și să se supună legii dragostei Lui. Toți îngerii s-au plecat și s-au închinat cu bucurie înaintea lui Dumnezeu Fiul. O, cât de mult Îl iubeau!

Și Lucifer s-a plecat, dar el nutrea gânduri teribile. Lucifer știa că greșește. Dar, în loc să îi pară rău, el s-a hotărât să lucreze cu și mai multă energie împotriva lui Dumnezeu. A continuat să vorbească cu ceilalți îngeri și să-i convingă pe mulți dintre ei să fie de acord cu el.

Timpul trecea și Dumnezeu le dăduse tuturor îngerilor răgaz să aleagă. Aveau ei să Îl creadă pe Dumnezeul lor cel iubitor sau pe Lucifer? Mulți dintre ei au ales să îl creadă pe Lucifer. „Lucifer spune adevărul”, au stabilit ei. Treptat, tot mai mulți îngeri au fost de acord cu Lucifer și au devenit și ei mândri și egoiști ca el.

În cele din urmă, Dumnezeu a știut că toți îngerii făcuseră alegerea lor finală. Dumnezeu era foarte întristat, însă nu îi mai putea lăsa pe Lucifer și

pe îngerii care credeau în el să rămână în ceruri. Lucifer nu ar fi făcut altceva decât să continue să încerce să fie ca Dumnezeu.

Dumnezeu i-a spus lui Lucifer că trebuia să părăsească cerul, dar bineînțeles că el și îngerii lui nu doreau să plece. Ce s-a întâmplat mai departe? **Apocalipsa 12:7-9** Lucifer și miile de îngeri care au ales să îl creadă au fost forțați să părăsească cerul. Ei nu aveau să mai fie fericiți niciodată.

Acum, cerul era din nou plin de pace, dragoste și bucurie. Îngerii care rămăseseră în ceruri au cântat cântări de laudă lui Dumnezeu și Fiului Său. Erau foarte fericiți că aleseseră să Îl iubească și să Îl asculte pe Dumnezeu. O, cât de fericiți erau!

JOI

Ce a provocat atâta necaz în ceruri cu mult timp în urmă? Ceva fusese ignorat. Știi ce era acel ceva? Legea lui Dumnezeu, regulile Sale care îi făceau fericiți pe oameni și pe îngeri. **Psalmi 119:165**

Legea lui Dumnezeu ne spune cum este El. Dumnezeu este iubire și Legea Sa ne arată ce este dragostea. Ea este simplă și ușor de înțeles. Aceia care ascultă întotdeauna de ea sunt în siguranță, feriți de a deveni egoiști, mândri și nefericiți. Cât este de trist că Lucifer a ales să nu se supună regulilor iubirii lui Dumnezeu!

Mămicile și tăticii stabilesc reguli deoarece îi iubesc pe copiii lor și doresc ca aceștia să fie fericiți și în siguranță. Mama spune: „Nu atinge aragazul când este fierbinte!” Ascultând de regula aceasta, vei fi ferit de arsuri la mână. Tatăl spune: „Nu te juca cu cuțitele ascuțite!” Ascultând de regula aceasta, vei fi ferit de tăieturi la mână.

Legea lui Dumnezeu – Cele Zece Porunci – se aseamănă cu aceste reguli. Dacă ascultăm de ele, vom fi fericiți și în siguranță. Însă, dacă nu ascultăm, ne facem rău și vom fi nefericiți.

Ți-a fost vreodată frică să te rănești, iar mama și tatăl tău te-au luat în brațe și te-au ținut strâns lângă ei? Cu brațele lor în jurul tău, erai în siguranță. Legea lui Dumnezeu este precum brațele Sale în jurul nostru. Ne protejează și ne ține în siguranță.

VINERI

Acum înțelegem mai bine ce s-a întâmplat cu Lucifer și cu îngerii care l-au crezut. Ei nu au ascultat de Legea lui Dumnezeu și, bineînțeles, nu au fost fericiți. Au devenit foarte răi și egoiști, iar numele lui Lucifer a fost schimbat în Satana, sau Diavolul.

Satana și toți îngerii lui răi l-au urât pe Dumnezeu Fiul (pe Domnul Isus). Atunci, ei s-au hotărât să facă tot ce puteau pentru a-L întrista pe Dumnezeu, distrugând noua lume pe care El plănuia să o aducă la existență. Satana își dorea să-i înșele pe oamenii pe care Dumnezeu urma să-i creeze, în același fel în care i-a înșelat pe îngerii din ceruri. El mai șpera că, dacă oamenii nu ascultau de Dumnezeu, lumea cea nouă avea să-i aparțină.

Dar cine este mai puternic – Dumnezeu sau Satana? Dumnezeu, bineînțeles. Și dacă oamenii pe care Dumnezeu urma să-i creeze ar fi ales să se supună Legii Sale întotdeauna, Satana nu ar mai fi fost în stare să le facă rău sau să-i facă să fie nefericiți. Dumnezeu i-ar fi protejat de el. **Proverbele 29:18**

Dumnezeu nu i-a forțat pe îngeri să se supună și nu ne forțează nici pe noi. Ne lasă să alegem noi înșine. El Își dorește ca noi să alegem să ascultăm de Legea Sa și ne va ajuta cu bucurie în sensul acesta, deoarece vrea să fim mereu fericiți și în siguranță.

TEXT DE MEMORAT

„...Ferice de poporul
care păzește legea!”
(Proverbele 29:18)

Am învățat lecția și am repetat textul meu de memorat astăzi.

D

L

M

M

J

V

S

RUGĂCIUNEA MEA

Tatăl nostru, îți mulțumesc că ne-ai dat Cele Zece Porunci, regulile Tale care ne spun cum să fim fericiți. Te rog, ajută-mă să nu fiu egoist și să spun întotdeauna «iartă-mă» când fac ceva greșit. În Numele Domnului Isus. Amin!

DE GÂNDIT

De ce au fost îngerii fericiți dintotdeauna în ceruri?

Ce alegere tristă a făcut Lucifer?

Ce anume l-a oprit pe Lucifer să-l spună lui Dumnezeu „iartă-mă”?

A fost Dumnezeu drept când a dat fiecărui înger un timp de alegere?

De ce mami și tati stabilesc reguli în casa noastră?

Am putea noi să fim fericiți și în siguranță dacă nu ar exista reguli?

Care sunt câteva dintre regulile casei noastre care ne fac fericiți?

Vom fi fericiți dacă vom asculta de regulile lui Dumnezeu?

Îi ceri lui Dumnezeu să te ajute în fiecare zi să te asemeni cu El?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Isaia 14:12-15; Ezechiel 28:2-10-19

Patriarhi și profeți, capitolul 1 (restul paragrafelor)

Istoria mântuirii, capitolul 1.

BOODLE ÎNVAȚĂ SĂ ASCULTE

Partea a II-a. De Amy Sherrard

Boodle a locuit cu familia Sherrard, ai cărei membri au fost misionari în Singapore și în Filipine.

Boodle, cățelușa neagră pe care o luaseră de curând, dormea buștean în baie. Apoi, dintr-odată, s-a trezit. În baie era întuneric, iar ea era singură acolo. Nu mai fusese singură niciodată până atunci și nu-i plăcea deloc acest lucru.

S-a așezat jos și și-a deschis boticul, dar, vai, ce sunete triste, de jale s-au auzit! Suficient cât să frângă oricui inima. Însă și suficient de puternice încât să trezească toți vecinii.

Mama s-a trezit, a împăturit repede o foaie de ziar și s-a grăbit înspre baie. Când a deschis ușa, abia a putut să o zărească pe cățelușa neagră și tristă în întunericul încăperii. Boodle s-a oprit imediat din plâns și a început să scâncească fericită. Însă, în loc să o dezmierde, mama i-a dat o ușoară lovitură cu ziarul. Boodle a scos un țipăt scurt, ca și când mama ar fi lovit-o tare.

– Nu, Boodle, i-a zis mama cu voce fermă, după care s-a întors și a închis repede ușa.

Boodle a tăcut preț de câteva secunde. Probabil încerca să înțeleagă ce se întâmplase. Dar apoi, a început să scheaune și mai tare.

Imediat, mama a deschis ușa și a făcut ce făcuse și prima dată. După ce mama a închis ușa, Boodle a așteptat ceva mai mult până să plângă iarăși. Însă, imediat cum ea începea să scheaune, mama repeta exact aceeași procedură. După aceea, Boodle a stat liniștită un timp mai îndelungat în timp ce mama aștepta. Și iarăși a început să schelălăie, însă, imediat ce a auzit-o pe mama venind, s-a oprit numaidecât. Și nu a început să facă iar gălăgie, deoarece nu mai dorea o altă lovitură.

Bineînțeles că, în următoarea dimineață, întreaga familie a dezmierrat-o și a lăudat-o pe cățelușa cea drăguță.

După prima lecție de supunere, micuța și inteligenta Boodle a rămas întotdeauna tăcută în timpul nopții. Și tot ce trebuia să facă fiecare dintre ei când

Boodle nu era cuminte, era să ia o bucată de ziar și să-i spună ferm: „Nu, Boodle!”, și Boodle știa exact ce însemna aceasta. Apoi, cu coada ei pufoasă între picioare, își lăsa urechile în jos, în timp ce ochii ei erau, da, atât de triști...

– Cățelușa dragă, spunea cineva la un moment dat și, în clipa următoare, Boodle era din nou fericită.

Într-o zi, o vecină a venit să vadă cățelușa.

– Nu aveți de gând să îi tăiați coada lui Boodle? a întrebat ea.

Dena și Sherry au făcut ochii mari. Să-i taie coada lui Boodle?! Nici măcar nu le-a trecut vreodată prin minte un astfel de gând.

– Și de ce am face asta? a vrut să știe Dena. Câinii nu trebuie să aibă coadă?

Nu i-a creat Dumnezeu așa, cu coadă?

– Ei bine, și-a început vecina explicația, Boodle este din rasa Cocker Spaniel. Vedeți urechile ei lungi și moi și părul lung care a început să-i crească pe picioare? Majoritatea celor care au un Cocker Spaniel își duc câinii la un veterinar ca să îi taie coada cât

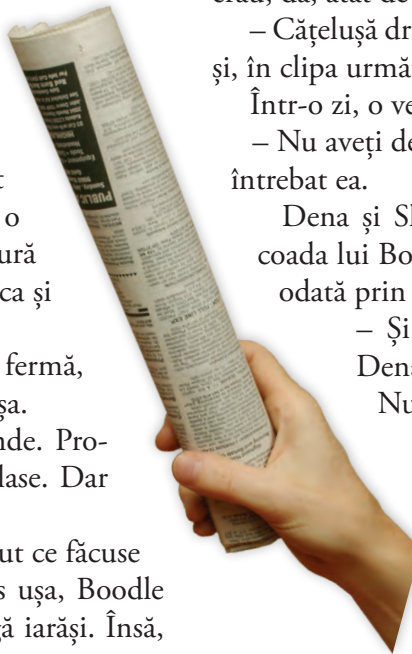
timp este încă mic.

Dena și Sherry nu puteau suporta gândul de a-i tăia coada lui Boodle – era atât de drăguță!

– Noi vrem ca ea să își păstreze coada, i-au spus ele vecinei.

Și așa a fost. Boodle a rămas cu frumoasa ei coadă.

Se părea că până și coada, urechile și ochii lui Boodle vorbeau. Când era fericită, urechile se ridicau. Iar când se ridica ea însăși, coada i se mișca într-o parte și-n alta ca un steag și, când se așeza, și-o trântea la pământ. Chiar arăta de parcă zâmbea.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

CREAȚIA FRUMOASĂ A LUI DUMNEZEU

Dumnezeu a creat lumea noastră, cu tot ceea ce există în ea, în șase zile. El a făcut totul din nimic, doar prin cuvântul Său.

DUMINICĂ

Săptămâna trecută am învățat că Dumnezeu a făcut planuri speciale pentru o lume nouă – lumea noastră. Care sunt primele cuvinte din Biblie despre aceasta? **Geneza 1:1**

Când a sosit timpul să creeze lumea noastră, Dumnezeu doar a rostit cuvinte, și lumea a fost adusă la existență din nimic. **Psalmi 33:6,9; Iov 26:7**

Tu poți să faci lucruri din nimic, doar rostind cuvinte? Bineînțeles că nu. Doar Dumnezeu poate. Ce spune Biblia despre Cuvântul Său în Evrei 4:12 p.p.?

Când a făcut lumea, Dumnezeu a acoperit-o cu apă și peste tot era întuneric. **Psalmi 104:5,6**

Așadar, în prima zi a săptămânii, Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” El doar a rostit trei cuvinte și, dintr-odată, a fost lumină. Acest lucru e mai ușor decât

să apeși pe un întrerupător de lumină. Nu-i așa că te bucuri că El a făcut lumina ca să putem vedea? Fără lumină, ochii noștri nu ar putea vedea nimic.

Dumnezeu a despărțit întunericul de lumină. Cum a numit El partea luminoasă? Și cum a numit partea întunecoasă? **Geneza 1:5** Denumirile sunt aceleași pe care le folosim și noi în prezent: „zi” pentru partea luminoasă și „noapte” pentru cea întunecoasă. Biblia ne spune că Dumnezeu a văzut că lumina era bună.

LUNI

Apoi a venit rândul celei de-a doua zile a săptămânii. Sosise timpul pentru crearea unui lucru care nu se poate vedea. Despre ce crezi că ar putea fi vorba? Inspiră adânc și apoi expiră. Ai putea trăi dacă nu ar exista aerul de respirat? Nu. Dumnezeu a știut că avem nevoie de aer pentru a trăi.

Prin urmare, Dumnezeu a spus: „Să fie cerul!” și, imediat, a fost aer de respirat.

Noi nu putem vedea aerul, dar putem vedea efectele lui. Vântul este de fapt aer care se mișcă. Te-ai uitat vreodată de la fereastră la o furtună? Ce se întâmplă cu copacii când începe să sufle vântul? Se leagănă și se îndoie și, uneori, frunzele sunt luate de vânt și zboară prin aer. Vântul mișcă și norii cei mari și pufoși pe cer, iar aerul ajută păsările să zboare.

Când ziua a doua a fost terminată, Dumnezeu a văzut că toate lucrurile erau bune. Era lumină și un cer albastru în timpul zilei, și întuneric în timpul nopții. Mai exista și aer de respirat, însă apa încă mai acoperea întreaga lume. Ce urma să facă Dumnezeu oare?

© Tago Fotos; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

MARTI

Ziua numărul 3 – ce zi interesantă! Când Dumnezeu a vorbit din nou, ce a ieșit din apă? **Geneza 1:9**

Acum apa era adunată în lacuri mai mari sau mai mici cu țărături nisipoase pe care să ne jucăm. Curgea în râuri mari și frumoase și în mici pâraie, formând cascade scânteietoare ce cădeau și stropseau în jurul lor.

La început, nu era nimic pe pământ, doar țărână maro, ca o grădină în care nu crește nimic. Dar Dumnezeu a vorbit din nou și, dintr-odată, a apărut iarba cea moale și verde, precum și copaci și flori. Lanuri de grâu, ovăz și orez se unduiau în adierea ușoară. Unii copaci erau înalți, pe când alții erau scunzi. Unii aveau frunze mari, iar alții, frunze mici. Fructe delicioase creșteau în mulți pomi: piersici, portocale, mere, pere și

multe alte soiuri. Dumnezeu a creat, de asemenea, și nuci care să crească în anumiți copaci.

A făcut multe specii de plante: fructe de pădure, pepeni, roșii și ardei creșteau pe unele dintre ele, în timp ce struguri roșii, galbeni și negri atârnavă de vița-de-vie.

Flori colorate și drăgălașe creșteau peste tot, având diferite mărimi și culori: roșii, galbene, albastre, portocalii, mov și albe. Ce parfum îmbietor aveau! Erau așa de frumoase și niciodată nu se veștejeau.

Ce lume minunată crease Dumnezeu! În sfârșit, ziua a treia a creației s-a terminat. Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și a văzut că era foarte bun.

MIERCURI

La început, când Dumnezeu a creat lumea noastră, nu ploua niciodată. Toate plantele și toți copacii erau udați de un abur. Ai mers vreodată desculț prin iarbă, dimineața devreme? Ți s-au udat picioarele, chiar dacă nu plouase deloc? De ce? Deoarece iarba era acoperită cu picături micuțe de apă, numită rouă. Este cam același lucru cu aburul pe care Dumnezeu îl lăsa pe pământ să ude iarba, copacii și florile.

De ce altceva mai au nevoie plantele, pe lângă apă? Mai au nevoie de lumina strălucitoare a soarelui. Deci, ce a zis Dumnezeu în a patra zi? **Geneza 1:14-15**

Ce este lumina pe care noi o vedem pe cer în timpul zilei? Soarele. Dar ce lumină mare strălucește pe cer noaptea? Luna. Privești vreodată prin fereastra ta, noaptea, la luna cea strălucitoare? Ce altceva mai vezi scânteind noaptea pe cer? Mii și mii de stele – atât de multe, încât nimeni nu le poate număra. Dumnezeu le-a făcut pe fiecare dintre ele.

Nu-i așa că Dumnezeu a fost foarte înțelept când a creat soarele exact în ziua următoare creării florilor, ierburilor și copacilor, pentru ca ele să nu moară? Da, Dumnezeu a plănuit totul în mod perfect și a văzut că totul era bun.

JOI

Până la punctul acesta, planeta arăta atât de încântător! Dumnezeu făcuse aerul și soarele, apa și pământul, copacii și florile și tot felul de fructe delicioase. Totul era gata pentru ceea ce Dumnezeu urma să creeze.

Cu excepția sunetului adierii blânde a vântului, al apei care se spârgea pe nisip și al căderii cascadelor, lumea noastră era foarte tăcută. Dar nu a rămas așa mult timp. **Geneza 1:20 u.p.**

Deodată, multe păsări vii colorate au început să zboare pe cer. Unele stăteau în copaci, iar altele mer-

© Stuart Heggie

geau pe pământ sau se scufundau în lacuri. Erau păsări mari și mici, iar aerul era plin de trilurile lor duioase și încântătoare. Păreau că-L laudă pe Creatorul lor că le-a creat. Ori de câte ori ascuți ciripitul vesel al vreunei păsări, amintește-ți să-I mulțumești lui Dumnezeu că le-a creat pentru ca tu să te bucuri.

Măine vom învăța despre alte lucruri pe care Dumnezeu le-a făcut în ziua a cincea.

VINERI

În aceeași zi în care a făcut păsările, Dumnezeu a mai făcut și altceva. Ce s-a întâmplat în interiorul mărilor, lacurilor și pâraielor când Dumnezeu a vorbit? **Geneza 1:21**

Deodată, au apărut delfini, balene și pești viu colorați care înotau prin apă. Unii dintre ei săreau sus de tot și apoi cădeau iarăși în apă, împruscând stropi mari în jurul lor. Unii pești erau de culoare albastră și portocalie, iar alții erau fie negri, fie galbeni ori roșii. Unii aveau buline, iar alții dungi. Cât de distractiv era pentru ei să se joace în apa atât de curată pe care Dumnezeu o crease pentru ei!

Dumnezeu a mai făcut și tot felul de adăposturi pentru unele ființe din apă. Erau stele-de-mare și crabi, broaște-țestoase-de-mare și caracatițe – atât de multe feluri de animale interesante care trăiesc în apă.

Ai avut vreodată un peștișor auriu? Sau poate ai vreun prieten care are unul? Peștii aceștia sunt foarte frumoși colorați, nu-i așa? Sau poate îți place să mergi la magazinul de animale și să te uiți la peștișori cum înoată în acvariile lor. Oriunde ai ocazia să vezi acești peștișori, gândește-te la felul în care Dumnezeu i-a creat pentru ca tu să te bucuri de ei. Dumnezeu este minunat, nu-i așa?

Când Dumnezeu S-a uitat la păsările și la peștii pe care i-a făcut, a văzut că arătau foarte bine.

Data viitoare vom învăța despre celelalte lucruri pe care le-a făcut Dumnezeu. Poți să ghicești care au fost acestea?

TEXT DE MEMORAT

„La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.”
(Geneza 1:1)

Am învățat lecția și am repetat textul meu de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Tatăl nostru, îți mulțumesc că ai făcut atât de multe lucruri frumoase și minunate pentru ca noi să ne bucurăm de ele. Nu ai uitat niciun lucru de care avem nevoie. Tu ești un Dumnezeu atât de minunat! Te rog, ajută-mă să fiu mereu mulțumitor. În Numele Domnului Isus. Amin!

DE GÂNDIT

Cine a făcut lumea noastră cu tot ce cuprinde ea?

Ce a creat Dumnezeu în primele cinci zile ale săptămânii creației?

Când începe o zi: dimineața sau seara?

Dumnezeu S-a gândit la atâtea lucruri minunate pe care să le facă! Crezi că El Se gândește la diferite căi de a avea grijă de noi?

Cum a creat Dumnezeu lumea noastră?

Vrea Dumnezeu ca noi să ne păstrăm lucrurile curate, îngrijite și în ordine?

Îi place lui Dumnezeu să ne audă cântând cântece de bucurie și să-l spunem „mulțumesc” pentru tot ce a făcut?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Geneza 1:1-23

Psalmii 33:6-9; Ioan 1:1-3

Patriarhi și profeți, capitolul 2 (primele 3 paragrafe)

Istoria mântuirii, capitolul 2 (primele 2 paragrafe)

BOODLE ÎȘI FACE UN NOU PRIETEN

Partea a III-a. De Amy Sherrard

Boodle a locuit cu familia Sherrard, ai cărei membri au fost misionari în Singapore și în Filipine.

Boodle, cățelușa, creștea repede și întreaga familie o iubea. Dena și sora ei mai mică nu se săturau niciodată să se joace cu ea și le plăcea să o învețe diferite trucuri.

Într-o zi, o doamnă a adus în casa lor un motan siamez, mare și frumos, pe care li l-a dăruit Denei și lui Sherry. Toată lumea știe că, de obicei, pisicile și câinii nu se înțeleg prea bine. În timp ce fetele țineau motanul în brațe, Boodle stătea într-o rână și se holba la el. Dar și motanul se uita țintă la Boodle, ca și când i-ar fi spus: „Nu mi-e câtuși de puțin teamă de tine, câine negru!”

Boodle își mișca în sus și în jos coada, izbind-o de podea, în timp ce se uita țintă la motan. Când fetele l-au pus jos, acesta a continuat să se uite la Boodle, după care a mers direct la ea și a început să toarcă tare în timp ce se freca de Boodle. Coada cățelușei se auzea lovind și mai tare. Dena și Sherry, împreună cu mama lor, au zâmbit și, bineînțeles, motanul a rămas împreună cu Boodle.

Blana deasă a motanului era moale, de un alb-crem, pe când urechile, coada și lăbuțele erau maronii. Ochii, în schimb, erau albaștri. Era un motan frumos și se comporta în casă ca și când ar fi trăit acolo dintotdeauna. Le-a luat ceva timp să se gândească cum să-l numească, dar, în cele din urmă, familia a hotărât ca numele lui să fie Smoky (Fumuriul).

Smoky și Boodle s-au împrietenit foarte repede și le plăcea atât de mult să se joace împreună! Leapșa și de-a v-ați ascunselea erau probabil jocurile lor preferate. Smoky se putea ascunde într-o mulțime de locuri în care Boodle nu se putea strecura, și tot Smoky putea face tot felul de lucruri pe care Boodle iarăși nu

le putea face. Și totuși, acest lucru nu îi împiedica să alunece pe podea ca pe derdeluș când se fugăreau unul pe celălalt, de la un capăt la altul al casei.

Ca orice pisică, Smoky era curată, chiar foarte curată. Boodle nu părea să înțeleagă de ce Smoky stătea și se linge și își spăla fața de atâtea ori pe zi. Ori de câte ori mânca, ba chiar și atunci când lua o gură de apă, Smoky își curăța mereu fața. Atunci Boodle se așeza cu capul pe-o parte și se uita la el, așteptându-l răbdător să termine. Uneori mai lătra la el ca și când i-ar fi spus: „Grăbește-te! E timpul să ne jucăm!” În cele din urmă, motanul termina. Însă, apoi trebuia să se întindă, iar când isprăvea și cu asta, dintr-odată țâșnea ca un glonte, cu Boodle chiar în spațele său. Obişnuiau să meargă peste tot.

Smoky putea să se bage pe sub unele scaune care erau prea joase ca Boodle să se strecoare pe sub ele. De asemenea, tot el obişnuia să sară pe câte ceva care era prea înalt pentru Boodle. Atunci, cățelușa lătra la Smoky ca și când i-ar fi spus: „Nu e corect!” Și, în cele din urmă, motanul ieșea de sub scaun sau sărea jos de unde se cocoșase, continuând astfel să

se joace împreună.

Într-o seară, când amândoi erau foarte obosiți, familia a fost martoră la ceva foarte amuzant.

cat © Kijiki. License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

TERMINAREA CREAȚIEI LUI DUMNEZEU

Dumnezeu i-a făcut pe Adam și pe Eva și le-a spus cum să fie fericiți și feriți de ispitele lui Satana.

Dumnezeu ne-a făcut și pe noi, iar instrucțiunile Lui pline de grijă față de noi se regăsesc în Biblie.

DUMINICĂ

Dumnezeu plănuia să creeze oameni care să populeze lumea și deja lucrase timp de cinci zile ca totul să fie gata pentru ei.

Să recapitulăm ce a făcut Dumnezeu în fiecare zi și cum aveau să le fie de folos oamenilor pe care urma să-i creeze.

Ziua întâi: El a creat lumea, dar era întuneric, așa că a făcut lumina pentru ca ei să poată vedea.

Ziua a doua: A făcut aerul pentru ca ei să respire.

Ziua a treia: Dumnezeu a creat pământul, pentru ca ei să se plimbe, și plante, ca hrană, ca să mănânce. De asemenea, a creat și florile, iarba, tufișurile și copacii, în așa fel încât casa lor să arate frumos.

Ziua a patra: El a creat soarele, ca să ajute plantele să trăiască și să crească, și luna și stelele, ca să fie o lumină blândă noaptea.

Ziua a cincea: Dumnezeu a făcut toate păsările frumoase și animalele marine pentru ca ei să se bucure de ele.

Într-o parte a lumii create, Dumnezeu a făcut și o grădină specială pentru oa-

menii pe care urma să-i creeze în curând. El a numit-o grădina Eden și aceasta avea să devină casa lor. Lumea era aproape gata pentru om – coroana creației Sale. Însă mai era ceva ce Dumnezeu dorea să facă înainte de a-l crea pe om.

Când soarele și-a făcut apariția în ziua a șasea, păsările zburau înapoi și încolo ciripind fericite, iar peștii înotau în apă. Măine vom afla ce a făcut Dumnezeu în ziua a șasea.

LUNI

Ce a spus Dumnezeu în ziua a șasea? **Geneza 1:24** Dumnezeu trebuie să fi zămbit în timp ce se uita la tot ce făcuse.

Poți să-ți imaginezi? Dumnezeu a vorbit și, dintr-odată, au apărut animalele – câte două din fiecare soi, de fiecare fel. Elefanți uriași de culoare gri, cu urechi mari și trompe lungi cu care se stropeau pe spate, iepurași maronii, cu cozi albe și pufoase, țopăind; girafe înalte care se întindeau spre copaci ca să mănânce frunze, cai de un negru strălucitor, zebre dungate, cerbi brunii, cu coarne lungi, care mâncau iarba moale, și mai-muțe legănându-se prin copaci.

Toate animalele erau blânde – niciodată nu-și făceau vreun rău și nici nu se omorau între ele. Câinii și pisicile zburdau împreună, lei și tigrii mâncau iarbă alături de vaci și de miei. Oi cu lână bogată și urși cu blană groasă stăteau laolaltă și niciunui animal nu-i era frică.

Animalele nu pot gândi ca noi, dar ele au totuși sentimente. Ți-ai lăsat vreodată

cățelușul în casă și tu ai ieșit afară? S-a uitat la tine cu ochii lui mari, triști, care parcă îți spuneau: „Nu mă lăsa singur aici!” El nu poate vorbi, însă tu știi că ține la tine și, când te întorci acasă, sare bucuros și dă din coadă. Dumnezeu l-a făcut așa. Dumnezeu dorește să avem mare grijă de animalele pe care le-a făcut. Ar trebui să fim întotdeauna buni și blânzi cu ele. Nu-i așa că te bucuri că le-a creat? Sunt atât de simpatice... Să ne amintim să Îi mulțumim lui Dumnezeu pentru ele.

MARTI

Dumnezeu era foarte mulțumit în timp ce se uita la lumea cea nouă și frumoasă pe care o făcuse. Totul era perfect. În scurtă vreme, oamenii pe care intenționa să-i creeze urmau să o populeze. Dumnezeu era dornic să le arate tot ce făcuse pentru ei, fiindcă știa că se vor bucura foarte mult. Lui Dumnezeu Îi place întotdeauna să creeze lucruri care îi fac fericiți pe oameni.

Biblia ne spune despre cum a creat Dumnezeu primul om. **Geneza 2:7**

Gândește-te cam cum trebuie să fi fost acesta. Dumnezeu l-a făcut pe cel dintâi om cu propriile Sale mâini. El i-a modelat ochii, nasul și urechile și i-a făcut mâinile și picioarele. Fiecare parte a corpului primului om era perfectă. Însă el nu era încă viu.

Apoi Dumnezeu i-a suflat în nări respirație și, imediat, el a devenit viu. Când a deschis ochii, ce crezi că a văzut omul prima dată? Da, a văzut fața iubitoare, bună și zâmbitoare a lui Dumnezeu. El l-a numit pe primul om Adam și l-a iubit foarte mult. Adam a fost atât de fericit să se întâlnească cu Dumnezeu! Au devenit cei mai buni prieteni chiar din clipa aceea.

Dumnezeu pusese deja în mintea lui Adam mai mult decât putem noi învăța în mulți ani. El știa deja să vorbească și putea să se gândească la foarte multe lucruri.

MIERCURI

Curând după ce Dumnezeu l-a creat pe Adam, au făcut împreună ceva special. Dumnezeu a trecut prin fața lui Adam animalele, unul câte unul, și a așteptat să vadă cum avea să le numească el. Cât de

bine trebuie să se fi simțit El în timp ce Adam se uita atent la fiecare animal și îi dădea un nume!

În timp ce denumea animalele, Adam a observat un lucru. Erau câte două din fiecare rasă: un mascul și o femelă. Dar din rasa lui era doar unul singur. De ce nu era o altă persoană care să se bucure de noua lume împreună cu el?

Știa oare Dumnezeu ce gândea Adam? Bineînțeles. Și mai știa că nu era bine pentru om să fie singur.

Așa că deja plănuise să facă ceva în legătură cu aceasta. Ce a făcut Dumnezeu pentru a crea o altă persoană care să fie cu Adam?

Pe când Adam dormea buștean, Dumnezeu a creat pentru el o femeie desăvârșită. Era atât de frumoasă! Iar când Dumnezeu a adus-o la om, acesta a fost surprins și foarte fericit. Adam a

numit-o Eva și, de-acum, nu mai era singur, ci, împreună, urmau să-și împărtășească bucuria și dragostea lor pentru Dumnezeu. În aceeași zi a fost o nuntă în frumoasa grădină Eden. Adam și Eva s-au căsătorit. Dumnezeu i-a dăruit unul celuilalt ca să fie prima pereche soț și soție și a intenționat ca ei să fie fericiți pentru totdeauna și să aibă un cămin fericit.

Dumnezeu a plănuit ca, atunci când un bărbat și o femeie se căsătoresc, să rămână mereu împreună.

Planul Său este cel mai bun și, când soțul și soția Îl iubesc pe Dumnezeu mai mult decât orice, ei se vor iubi întotdeauna și vor avea un cămin fericit.

JOI

După ce Dumnezeu a dus la bun sfârșit crearea lumii celei noi, le-a încredințat lui Adam și Evei o misiune deosebită. Le-a cerut să aibă grijă de toate lucrurile pe care le crease, căci știa că ei se vor bucura să aibă de făcut ceva atât de important.

Adam și Eva erau mai deosebiți decât orice altceva din creația lui Dumnezeu. Ei au fost făcuți după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă că erau iubitori, buni și neegoști, așa cum este Dumnezeu.

Ei vorbeau cu Dumnezeu față-n față când venea să îi viziteze. Știau că fericirea vine din ascultarea de Legea lui Dumnezeu – Cele Zece Porunci – și ei puteau învăța mereu și tot mai mult despre Dumnezeu și despre lucrurile pe care le crease.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Dumnezeu îi iubea pe Adam și pe Eva și dorea ca ei să trăiască veșnic, de aceea le-a spus despre doi pomi speciali pe care El îi plantase. Unul dintre ei se numea pomul vieții și avea fructe frumoase și delicioase în el. De ce era acest pom special? Mâncând din fructele lui, Adam și Eva ar fi trăit veșnic.

Dumnezeu nu îi forțează pe oameni să Îl iubească și să I se supună, așa că El a mai plantat un alt pom în grădina Eden. Se numea pomul cunoștinței binelui și răului. Ce a spus Dumnezeu despre el? **Geneza 2:17**

Fructele acestui pom nu erau otrăvitoare, dar, alegând să nu mănânce din ele, Adam și Eva dovedeau că alegeau să se încreadă în Dumnezeu și să Îl asculte. Ei nu aveau nevoie să mănânce din fructele acelea, deoarece erau atât de multe alte soiuri de hrană bună pe care să o mănânce. Aceasta era o regulă ușor de respectat, nu-i așa?

VINERI

Toți îngerii din ceruri au cântat de bucurie când Dumnezeu a creat lumea noastră. Dar mai era cineva care privea la planeta noastră și nu era bucuros. Poți să ghicești cine era acela? Era Satana, care fusese cândva Lucifer, cel mai frumos și mai important înger din ceruri. Când a devenit mândru și invidios și a spus minciuni despre Dumnezeu, el și îngerii care i-au crezut minciunile au fost nevoiți să părăsească cerul. Acum, ei Îl urau pe Dumnezeu și doreau să distrugă frumoasa lume pe care El o crease.

Satana și-a făcut planuri despre cum să-i înșele pe Adam și pe Eva ca să-i determine să nu asculte de Dumnezeu, așa cum îi păcălise și pe îngerii din ceruri. El spera că Adam și Eva aveau să-i creadă minciunile despre Dumnezeu și, astfel, el să devină regele lumii noastre în locul lui Adam.

Îngerii i-au vizitat pe Adam și pe Eva și le-au povestit istoria tristă a modului în care Lucifer a devenit Satana. Cei doi au ascultat cu atenție avertizările îngerilor despre ura lui Satana față de Dumnezeu și cum, de asemenea, putea să îi ispitească și pe ei să îi creadă minciunile și să nu asculte de Dumnezeu.

Îngerii le-au mai spus lui Adam și Evei că lui Satana nu îi era îngăduit să-i urmărească peste tot. Era un singur loc în întreaga lume unde Satana putea să-i ispitească: la pomul cunoștinței binelui și răului. Dacă Adam și Eva rămâneau aproape unul de celălalt, se puteau susține unul pe altul în ascultarea de Dumnezeu. Adam și Eva știau că Dumnezeu îi iubea foarte mult. Ei erau foarte fericiți în frumosul cămin, în grădina Eden, și doreau să asculte de Dumnezeu. Săptămâna viitoare vom învăța despre ultima zi a săptămânii creației și despre minunatul cadou pe care Dumnezeu l-a oferit lui Adam și Evei.

TEXT DE MEMORAT

„Măinile Tale m-au făcut
și m-au întocmit.”

(Psalmii 119:73)

Am învățat lecția și am repetat textul meu de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Tatăl nostru, îți mulțumesc că i-ai creat pe Adam și pe Eva și că m-ai creat și pe mine. Mă bucur că ai creat lumea noastră minunată, plină de animale și alte lucruri de care să ne bucurăm. Te iubesc! În Numele Domnului Isus. Amin!

DE GÂNDIT

Ce a făcut Dumnezeu în fiecare zi din cele șase zile ale săptămânii creației?

A intenționat Dumnezeu ca animalele să facă rău și să se omoare unele pe altele?

Îi place lui Dumnezeu să facă lucruri care vor aduce bucurie oamenilor?

De ce i-a avertizat Dumnezeu pe Adam și pe Eva să nu mănânce din fructul pomului cunoștinței binelui și răului?

De ce oferă Dumnezeu atâtea avertizări în Biblie?

Este important să cunoaștem aceste avertizări și să le luăm în considerare? Dumnezeu te-a creat. Știe El ce este cel mai bine pentru tine?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Geneza 1:24 – 2:1; 2:7

Psalmii 8:4,5

Patriarhi și profeți, capitolul 2

(fără ultimele 11 paragrafe)

Istoria mântuirii, capitolul 2

BOODLE FACE CUNOȘTINȚĂ CU BEEDY

Partea a IV-a. De Amy Sherrard

Boodle a locuit cu familia Sherrard, ai cărei membri au fost misionari în Singapore și în Filipine.

Când Boodle și Smoky oboseau după multă joacă, Boodle obișnuia să se întindă pe pardoseala rece de gresie, în timp ce Smoky se ghemuia la pieptul ei, ca, într-un final, amândoi să adoarmă.

Într-o seară, toți membrii familiei citeau în timp ce Boodle și Smoky dormeau. Curând însă, Smoky s-a trezit. S-a ridicat și, uitându-se în jos la Boodle, a decis că aceasta avea nevoie de o baie. S-a dus la capul lui Boodle și a început să o „spele” așa cum știa el, cu limba.

Lui Boodle îi plăcea, așa că rămase nemișcată. Dar, după o vreme, Smoky se opri și începu să o măsore pe Boodle din vârful nasului până la coadă. Probabil se gândea: „Baia aceasta îmi va lua cam mult timp. Nu cred că voi fi în stare să termin vreodată!” Totuși, continuă să o lingă în timp ce familia râdea de cele întâmplare. În cele din urmă, Smoky analiză iarăși coada lui Boodle în întregime. „Cred că mă voi opri”, trebuie să-și fi zis Smoky, deoarece se întinse și plecă să-și găsească altceva de făcut până ce Boodle se va fi trezit.

Boodle nu a avut niciodată parte de o baie generală din partea lui Smoky. În schimb, a primit o mulțime de astfel de „dușuri” pe față.

Altă dată, Boodle s-a trezit prima. S-a ridicat și a căscat, apoi, uitându-se în jos spre Smoky, l-a înghiontit ușor cu lăbuța ei. Apoi și-a ridicat-o și a fluturat-o deasupra lui. În cele din urmă, a lătrat scurt ca și când i-ar fi spus: „Haide odată, Smoky! E timpul să te trezești și să ne jucăm!” Și duși au fost!

Smoky nu a locuit cu familia multă vreme, iar Boodle i-a simțit lipsa după ce a plecat. Cu toate acestea, ea încă se distra de minune cu Dena și Sherry și dorea să le urmeze peste tot pe unde mergeau.

Când o altă familie de misionari a venit să locuiască în același complex, toată lumea s-a bucurat. Noua familie avea trei copii, așadar erau acolo mai mult de doisprezece copii în total și toți o iubeau pe Boodle.

Familia nou-venită a primit o cățelușă albă cu o blană moale, lungă, și cu ochi negri. Probabil că ochii aceia negri i-au determinat pe stăpâni să îi pună numele Beedy. Chiar din clipa aceea, cele două cățelușe au devenit cele mai bune prietene, chiar dacă Boodle era mai mare decât Beedy. Ori de câte ori avea ocazia, Boodle alerga grăbită pe deal în jos spre casa lui Beedy ca să se joace împreună. Când oboseau, Beedy se ghemuia lăndă Boodle și trăgeau amândouă un pui de somn.

Dar când mama sau fetele o strigau: „Boodle!”, ea venea imediat acasă alergând, cu limba scoasă și cu un zâmbet de cățelușă pe fața ei.

Mama le-a spus fetelor că Boodle și prietena ei erau un bun exemplu despre cum ar trebui să se înțeleagă copiii între ei și să asculte la fel de repede ca Boodle. Apoi s-a întâmplat ceva ce i-a îngrijorat pe toți.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

CADOUL SPECIAL AL LUI DUMNEZEU

Ziua a șaptea este Sabatul. Din moment ce Dumnezeu l-a sfințit, Sabatul este special. Dumnezeu dorește să petreacă întreaga zi de Sabat cu noi, deci trebuie să avem grijă să ne pregătim pentru aceasta în timpul săptămânii.

DUMINICĂ

Dumnezeu tocmai sfârșise lucrarea de creație a lumii noastre. Timp de șase zile a creat multe lucruri minunate. În fiecare zi, El a făcut ceva diferit. Poți să-ți amintești ce a făcut Dumnezeu în fiecare zi?

Când se plimbau prin casa lor – grădina – și priveau la toate lucrurile minunate pe care le făcuse Dumnezeu, Adam și Eva erau foarte fericiți. Ei nu aveau nevoie de încălziminte, iar covorul moale de iarbă verde de sub picioarele lor desculțe era așa de confortabil!

În copaci și în tufișuri creștea hrană delicioasă. Puteau să mănânce mere, mango, portocale, piersici și o mulțime de alte soiuri de fructe. Avea să le ia mult timp să le guste pe toate!

Papagali mari și viu colorați se jucau în copacii înalți, cântând tare și fericiți în timp ce zburau de pe o ramură pe alta, iar micuțele păsări colibri beau nectar dulce din florile lungi și roșii ale trompetei cățărațoare. Veverițe cu blană gri sau roșcată și pufoasă alergau grăbite în susul și-n josul trunchiurilor maronii ale copacilor veșnic verzi, în timp ce veverițele dungate erau foarte ocupate în cursa lor prin împrejurimi în căutare de hrană, printre plantele de pe pământ.

Când se plimbau pe lângă un lac, Adam și Eva puteau vedea până în adânc, deoarece apa era foarte curată. Au văzut pești argintii înotând și țestoase plutind aproape de suprafață. Probabil că s-au jucat cu degetele prin nisipul alb și curat de lângă apă.

Nu prea departe, erau animalele uriașe: elefanți, hipopotami, rinoceri și girafe. Toate erau blânde și prietenoase, astfel că lui Adam și Evei nu le era frică de ele. Dumnezeu le făcuse așa. Cei doi puteau să mângâie până și blana moale a leilor și a tigrilor. Ce loc minunat de locuit!

LUNI

Fusese o săptămână perfectă. Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și a văzut că toate erau foarte bune.

În cele din urmă, soarele începu să apună în prima seară de vineri. Îți poți imagina cât de mult trebuie să se fi bucurat Adam și Eva în timp ce priveau primul lor apus de soare? Cât de fericiți trebuie să fi fost când au văzut luna cea strălucitoare și stelele scânteietoare și când au auzit păsările nocturne începând să cânte!

Dumnezeu trebuie să fi zâmbit în timp ce îi privea și vedea cât erau de fericiți. El știa cât de mult se vor bucura văzând cât de frumos începe și se termină fiecare zi.

Când începe o zi? **Geneza 1:5 u.p.** Când soarele apune, noi știm că o zi se sfârșește și începe următoarea. Câte zile are o săptămână? Șapte. Prin urmare, când soarele apunea în acea zi de vineri, ziua a șasea se sfârșea și începea ziua a șaptea.

Ziua a șaptea este numită Sabat și începe întotdeauna vineri seara la apus și se termină întotdeauna sâmbătă seara la apus. E ușor de reținut, nu-i așa?

MARTI

Adam și Eva trebuie să fi fost încântați de această nouă zi, una care trebuia să fie cea mai deosebită zi dintre toate. Ce a făcut Dumnezeu în ziua a șaptea? Biblia ne spune. **Geneza 2:2,3**

Dumnezeu S-a odihnit? S-a odihnit pentru că era obosit? Nu. Dumnezeu nu este niciodată obosit. El S-a odihnit deoarece Și-a terminat lucrarea. În loc să mai facă alte lucruri, El a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o. Va fi întotdeauna o zi specială pe care El o va petrece împreună cu poporul Său.

Să ne gândim cam cum trebuie să fi fost prima zi de Sabat. Totul era atât de nou, proaspăt și frumos în lumea noastră! Adam și Eva s-ar fi putut uita la toate lucrurile frumoase pe care le făcuse Dumnezeu și I-ar fi putut cânta cântece de laudă împreună cu îngerii cei sfinți care veneau să-i viziteze. Și, cel mai frumos lucru, puteau vorbi cu Dumnezeu față-n față. Ce minunat!

Poate că s-au plimbat împreună cu Dumnezeu și I-au pus întrebări despre lucrurile pe care le-a făcut. Sau poate că i-au ascultat pe îngeri cum le povesteau despre casa lor din cer. Și poate că au mâncat din fructele pomului vieții și au băut apă dintr-un pârâu limpede.

Fiecare a șaptea zi însemna încă o zi specială de Sabat de petrecut cu Dumnezeu. Adam și Eva probabil așteptau cu nerăbdare acea zi întreaga săptămână!

MIERCURI

Tot ce a creat Dumnezeu a fost pentru a-i face pe oameni să fie fericiți, iar Sabatul a fost cel mai special cadou dintre toate. Pentru cine a făcut Dumnezeu Sabatul? **Marcu 2:27** Biblia ne spune că Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o.

Asta înseamnă că El a făcut-o diferită de toate celelalte șase zile din săptămână. El știa că oamenii urmau să fie foarte ocupați cu munca de fiecare zi și copiii, cu joaca și că ar fi avut nevoie de un timp în care să-și aducă aminte de Dumnezeu și să se gândească la El.

Sabatul este o zi specială, făcută pentru a-i ajuta pe oameni să-și aducă aminte că, în șase zile, Dumnezeu a creat lumea împreună cu toate lucrurile care există în ea și S-a odihnit în ziua a șaptea. Oamenii care păzesc Sabatul ca zi rezervată pentru Dumnezeu nu uită niciodată acest lucru. **Exodul 20:11**

Sabatul ne mai ajută și să ne aducem aminte că noi ne închinăm lui Dumnezeu deoarece El a creat lumea noastră. Îl numim Creator. Doar Dumnezeu poate să creeze lucruri și să le dea viață. Ne închinăm Lui pentru că a creat toate lucrurile. **Vezi Apocalipsa 4:11**

Este Dumnezeu foarte înțelept și știe exact de ce avem nevoie? Și este El foarte bun oferindu-ne o zi întreagă în fiecare săptămână ca să ne amintim de El și de faptul că El este Creatorul nostru?

JOI

Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea.

El a terminat tot ce plănuise să facă, prin urmare Și-a încetat activitatea creatoare. Dumnezeu vrea să-I urmărim exemplul, iar noi dorim să ascultăm de El. De aceea trebuie să ne terminăm lucrul înainte ca Sabatul să înceapă și apoi ne putem odihni așa cum a făcut și El.

Ne pregătim de Sabat aducându-ne aminte de el toată săptămâna. Ce fel de treburi putem face în timpul săptămânii pentru a fi gata în Sabat? Putem să pregătim mâncare în plus ca să nu fim nevoiți să gătim în Sabat și putem să ne asigurăm că hainele noastre cele mai bune sunt curate și gata de îmbrăcat. Putem să facem curat în casă, să spălăm mașina și să împachetăm rufele sau să facem cumpărăturile și să tundem gazonul.

În Biblie, în afară de Sabat și de vineri, zilele săptămânii nu au nume, ci număr: prima zi a săptămânii, a doua... Știi cum este numită ziua de vineri? **Luca 23:54** Este o zi specială în care ne pregătim pentru Sabat. Punem deoparte cărțile și jucăriile noastre obișnuite și ne facem baie mai devreme, deoarece vrem să fim gata pentru a întâmpina Sabatul.

Noi ar trebui să încetăm lucrul și joaca înainte de începerea Sabatului, la apus. Apoi îl putem începe îm-

preună, ca familie. Este frumos să deschidem Sabatul în fiecare săptămână cântând cântecele preferate, citind povestiri interesante din Biblie și rugându-ne lui Dumnezeu spre a-I mulțumi că ne-a făcut pe noi și lumea noastră. Este plăcut să spunem împreună și porunca despre Sabat. Putem să spunem pe rând câte ceva pentru care suntem mulțumitori sau să repetăm lecția Școlii de Sabat și textul de memorat. Acesta este un mod plăcut de a întâmpina Sabatul și de a arăta că Îl iubim pe Dumnezeu și ne aducem aminte de El.

VINERI

Ce putem face în Sabat care să ne ajute să ne amintim că este o zi specială de petrecut cu Dumnezeu?

În primul rând, deschidem Sabatul vineri seara, închinându-ne în familie sau mergând la biserică. Apoi mergem la culcare devreme, deoarece dorim să ne trezim devreme, să luăm micul dejun. Astfel, putem să ajungem la timp la Școala de Sabat fără să ne grăbim și să devenim nerăbdători unii cu alții. Participăm la Școala de Sabat și la întâlnirile din biserică unde ne închinăm lui Dumnezeu prin cântare, rugăciune și ascultarea povestirii biblice și a predicii. La sfârșit, mergem acasă și luăm un prânz special.

Dar ce putem face în Sabat după-amiază, pe lângă mersul la biserică? Biblia ne oferă răspunsul. **Matei 12:12 u.p.**

Să ne gândim la acele persoane care ar avea nevoie de binefacere în Sabat. Unii oameni nu pot veni la biserică pentru că sunt prea bătrâni sau bolnavi, așadar le putem face un bine vizitându-i. Îi putem înveseli cântând pentru ei, citindu-le versete din Biblie și dăruindu-le flori. Alte persoane poate doresc să învețe mai multe despre Dumnezeu și putem face studii biblice cu ei.

În Sabat, lui Dumnezeu Îi place ca noi să învățăm despre lucrurile pe care le-a făcut. Putem să ne plimbăm pe un câmp, în pădure sau în parc și să ne uităm la copaci, flori, animale, păsări, pești și insecte. Sabatul ne aduce aminte să-I mulțumim Dumnezeului nostru iubitor pentru că a creat aceste lucruri spre bucuria noastră.

Sabatul este cu adevărat un dar minunat. Poate fi o zi foarte fericită, cea mai frumoasă zi din întreaga săptămână.

TEXT DE MEMORAT

„Adu-ți aminte de ziua de odihnă ca s-o sfințești. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău, dar ziua a șaptea este ziua de odihnă, închinată Domnului Dumnezeului tău.”

(Exodul 20:8-10)

Am învățat lecția și am repetat textul meu de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Tatăl nostru, Îți mulțumesc că ai creat ziua de Sabat. Îți mulțumesc că vrei să petreci o zi întreagă cu mine în fiecare săptămână. Te rog, ajută-mă să fiu gata de Sabat înainte ca să începă în fiecare săptămână. Te iubesc. În Numele Domnului Isus. Amin!

DE GÂNDIT

A câta zi a săptămânii este Sabatul?

Când începe Sabatul?

Cine a făcut Sabatul?

Ce a făcut Dumnezeu în Sabat?

Ce poți face ca să fii gata pentru începerea Sabatului vineri, la apus?

Ce putem face în Sabat după-amiază, pe lângă mersul la biserică, așa încât Sabatul să fie o zi fericită pentru noi și pentru alții?

Ce lucru ne ajută Sabatul să ne amintim în fiecare săptămână?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Geneza 2:1-3; Exodul 20:8-11;

Isaia 58:13,14; 66:22,23

Patriarhi și profeți, capitolul 2 (ultimele 11 paragrafe), capitolul 9

BOODLE ȘI PRIETENA EI BEEDY

Partea a V-a. De Amy Sherrard

Boodle a locuit cu familia Sherrard, ai cărei membri au fost misionari în Singapore și în Filipine.

Când familia de misionari care o avea pe Beedy a plecat într-o lungă vacanță, nu a putut să o ia și pe ea. Îngrijitoarea familiei o iubea, iar familia știa că va avea mare grijă de ea și că Boodle ar fi continuat să se joace cu ea.

Dar, într-o zi, pe când misionarii se aflau încă în vacanță, Beedy nu a vrut să se joace. Nu a dorit nici măcar să mănânce. Bineînțeles că îngrijitoarea ei a fost foarte preocupată. Nu știa ce să facă, așa că i-a spus și celeilalte familii de misionari și s-au îngrijorat cu toții. Până și doctorii misionari s-au uitat la Beedy și au clătinat din cap. Nimeni nu știa de ce cățelușa era bolnavă.

Și Boodle era îngrijorată. Chiar a stat lângă ea cât de mult a putut. Toți copiii din complex erau îngrijorați când au văzut că nici chiar apă nu mai dorea să bea. Nimeni nu dorea ca micuța Beedy să moară, însă niciunul nu știa ce să facă pentru a o ajuta. Chiar și Boodle era tristă. Obișnuia să scheaune încet și o atinge ușor pe Beedy cu lăbuța. Dar Beedy nici măcar nu se mișca și abia dacă își deschidea ochii mici și negri.

Misionarii se rugau cu toții pentru Beedy, dar o fetiță dintre copiii acestora i-a adunat laolaltă pe ceilalți copii din complex și le-a zis: „Ce-ar fi să ne dăm cu toții mâinile și să formăm un cerc în jurul lui Beedy? Ne putem ruga fiecare lui Isus cu voce tare și să Îi cerem să o facă iarăși bine.”

Toți copiii s-au gândit că era o idee bună și s-au dus cu toții la locul în care zăcea Beedy. Săraca Beedy respira cu greu. Îngrijitoarea, care era chinezoaică, se uita la copii în timp ce se țineau de mâini, în cerc, în jurul lui Beedy. Boodle era și ea acolo. Apoi copiii au închis ochii și, rând pe rând, fiecare dintre ei s-a rugat ca Isus să o facă din nou bine pe Beedy.

Când au terminat rugăciunea, au deschis ochii și s-au uitat la Beedy. Cu greu au putut să creadă ce au văzut. Beedy și-a deschis ochii mici și negri, și-a ridicat capul și s-a uitat în jur, la toți copiii și la Boodle. Apoi s-a ridicat și a băut multă apă.

„Domnul Isus a vindecat-o pe Beedy!” strigau copiii. Au bătut din palme și au alergat acasă să le spună părinților. Îngrijitoarea plângea, pentru că era atât de fericită! Boodle dădea din coadă în timp ce privea la micuța ei prietenă cum mânca din mâncarea cea bună adusă de îngrijitoare.

În seara aceea, fiecare familie din complex I-a mulțumit Domnului Isus pentru minunea extraordinară cu Beedy.

Când familia cățelușei s-a întors din vacanță și a aflat ce se întâmplase cu ea, a mulțumit fiecăruia în parte, dar mai ales copiilor, pentru că le-a păsat atât de mult de micuța lor Beedy.

Și poți fi sigur că îngrijitoarea lor chineză nu a uitat niciodată ziua aceea și puterea uimitoare a Dumnezeului la care se închinău misionarii. Probabil le-a spus și prietenilor ei despre asta. Crezi că ar putea fi vreun motiv pentru care Dumnezeu a îngăduit ca Beedy să se îmbolnăvească?

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

O ZI FOARTE TRISTĂ

Există o regulă simplă, ușor de ținut minte, de care ar trebui să ascultăm mereu: „Fă ceea ce spune Dumnezeu!” Ești întotdeauna în siguranță când ascuți, pe când neascultarea cauzează tristețe.

DUMINICĂ

Să ne gândim la cât de minunat este Dumnezeu! Doar prin cuvânt, El a făcut o lume frumoasă și perfectă, plină de multe lucruri minunate. Și tot ce a creat Dumnezeu a fost pentru oamenii pe care i-a făcut. Care era numele lor? Adam și Eva.

Ei erau foarte fericiți în căminul lor din grădină. Tot ce vedeau în jurul lor le amintea de dragostea lui Dumnezeu. De asemenea, așteptau cu nerăbdare timpul special din fiecare seară, când Dumnezeu venea la ei. Când aveau vreo întrebare, Îl întrebau, iar El le dădea răspunsurile.

Adam și Eva știau despre Lucifer, care devenise Satana, și mai știau că exista un singur loc în lume unde acesta putea să intre în vorbă cu ei. Îți amintești unde era acel loc? La pomul cunoștinței binelui și răului. Îngerii i-au avertizat de multe ori pe Adam și pe Eva să nu meargă în apropierea pomului. Ei mai știau că, dacă rămâneau aproape unul de celălalt, s-ar fi putut ajuta unul pe altul să asculte.

Ce avertizare importantă le-a dat Dumnezeu? **Geneza 2:17**

Adam și Eva erau fericiți în căminul lor din grădină și nu voiau să se întâmple așa ceva. Doreau să rămână împreună, aproape unul de celălalt, și să nu se apropie de acel pom. Însă puteau să mănânce din pomul vieții, căci delicioasele lui fructe i-ar fi ajutat să trăiască veșnic. Acesta era planul lui Dumnezeu pentru Adam și Eva.

Ei nu ar fi murit niciodată dacă... Dacă ce? Dacă ar fi ascultat ce le-a spus Dumnezeu.

LUNI

Adam și Eva nu oboseau niciodată când munceau în căminul lor din grădină sau când se jucau cu multele animale pe care le făcuse Dumnezeu. Dar ce zi iubeau ei cel mai mult? Sabatul, bineînțeles! Era o zi specială, deoarece o petreceau în întregime cu Dumnezeu. Vineri seara, când începea Sabatul, îngerii li se alăturau pentru închinare. Nici nu ne putem imagina cât de minunat trebuie să fi fost!

Nu știm cât timp a trecut până când s-a întâmplat ceva îngrozitor. Într-o zi, pe când Adam și Eva se bucurau de munca lor în grădină, Eva a observat că nu mai era lângă Adam. Rămăsese singură. Ce le spusese Dumnezeu despre faptul de a fi împreună? Ce ar fi trebuit să facă ea? Să fugă imediat înapoi, la Adam.

Dar Eva nu a făcut așa, ci s-a uitat împrejur și, acolo, chiar în fața ei, se afla pomul cunoștinței binelui și răului. Acum, cu siguranță că se va grăbi să plece de

acolo. Dar a fugit ea din acel loc? Nu, nu a fugit. Eva s-a oprit și s-a uitat la pom. Nu arăta rău, era chiar frumos, iar fructele arătau atât de bine! Se întreba de ce oare Dumnezeu le spusese să nu mănânce din acele fructe.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Apoi, dintr-odată, Eva a auzit o voce frumoasă dinspre pom. Nu era vocea lui Adam. „Oare cine este în pom?”, s-a întrebat ea. În următoarea parte a studiului vom descoperi de unde venea acea voce frumoasă și suavă.

MARTI

Eva se îndepărtase de Adam. Lângă ce pom se afla ea acum? Ce ar fi trebuit să facă imediat? Ce a făcut, în loc să se grăbească să-l caute pe Adam?

În timp ce se uita mai cu atenție, ea a văzut cel mai frumos dintre toate animalele. Dumnezeu îl făcuse. Biblia îl numește șarpe, însă el nu arăta ca șerpii de astăzi. Avea aripi scânteietoare și putea să zboare. Și strălucea ca aurul în lumina soarelui.

Șarpele se afla în pom și îi vorbea Evei. „Ce se întâmplă?”, se întreba ea. Știa că niciun animal dintre cele create de Dumnezeu nu era în stare să vorbească. Biblia ne relatează ce i-a spus șarpele Evei. **Geneza 3:1-5**

Ei i s-a părut că era adevărat ce spunea șarpele și că, mâncând din fructul pomului, acesta a devenit capabil să vorbească. Eva ar fi trebuit să știe că era chiar Satana cel care se ascunsese în pom și vorbea cu ea prin intermediul șarpelui. El încerca să o amăgească și să o facă să-i creadă minciunile despre Dumnezeu.

Eva ar fi trebuit să fugă de acolo. Însă a continuat să-l asculte pe șarpe și să se uite la frumoasele fructe din pom.

MIERCURI

Satana i-a spus Evei o mare minciună, și anume că, dacă ar fi mâncat din fruct, nu ar fi murit. Apoi i-a mai zis că fructele acelea erau cu adevărat bune

și că, dacă ar fi mâncat din ele, ar fi devenit foarte înțeleaptă. Satana i-a spus chiar și că, mâncând din fructul oprit, ar fi devenit ca Dumnezeu.

Pe cine ar fi trebuit să creadă Eva? Ar fi trebuit să Îl creadă pe Dumnezeu, care o iubea și făcuse totul pentru ea? Sau pe șarpe și ce spunea el? Ea nu știa că Satana se folosea de șarpe,

așa că a ales să creadă ce îi spunea acesta prin intermediul șarpelui.

Când șarpele i-a oferit Evei câteva fructe, ce a făcut ea? Biblia ne dă răspunsul în **Geneza 3:6 u.p.** Ce a făcut Eva după ce a mâncat din fruct? **Verse-tul 6 u.p.**

Când a văzut ce făcuse Eva, Adam a știut că Satana o amăgise. Oh, cum a putut ea să creadă minciunile lui Satana și, astfel, să nu asculte de Dumnezeu? De acum, Adam știa că Eva nu avea să mai trăiască veșnic și că urma să moară.

Adam ar fi trebuit să se încreadă în Dumnezeu și să nu-I calce cuvântul mâncând din fructul aceluia pom. Dar s-a hotărât să mănânce și el și să moară împreună cu Eva. El s-a gândit că poate Dumnezeu Își va schimba regulile și îi va lăsa să trăiască în cele din urmă. Dar poate oare Dumnezeu să schimbe legile Sale? Nu, niciodată! Însă neascultarea i-a schimbat pe Adam și pe Eva.

JOI

Doar pentru puțin timp Adam și Eva au fost cu adevărat fericiți. Dar, apoi, s-a întâmplat ceva.

Deodată, veșmântul de lumină frumos și strălucitor pe care îl purtaseră mereu a dispărut și nu aveau nimic cu care să se acopere. Pentru prima dată s-au simțit rușinați și nefericiți. Știau că se apropia timpul ca Dumnezeu să vină la ei în ziua aceea. Ce au făcut? Biblia ne relatează în **Geneza 3:7**.

În seara aceea, când Dumnezeu a venit să se plimbe prin grădină cu ei, lui Adam și Evei le-a fost frică de El. Îți vine să crezi așa ceva? Le era frică de Dumnezeu, Cel care îi iubea și care făcuse totul pentru ei! Păcatul îi schimbaseră deja atât de mult... **Versetele 8-10**

Dumnezeu i-a întrebat dacă mâncaseră din fructul despre care îi avertizase. Imediat, Adam a învinovățit-o pe Eva pentru neascultarea lui, iar apoi Eva a dat vina pe șarpe pentru că o amăgise.

Cât de repede neascultarea lor a schimbat totul! Fericirea dispăruse și apăruseră, în schimb, certurile și învinuirile. Asta produce păcatul întotdeauna. Când faci ce nu este bine, nu-i așa că Satana te ispitește să dai vina pe altcineva în loc să spui: „Îmi pare rău!” sau: „Te rog, iartă-mă!”? Este mai ușor să faci așa, nu?

VINERI

Întreaga lume a început să se schimbe. Nicio ființă nu experimentase vreodată moartea de când Dumnezeu crease totul. Dar, acum, frunzele copacilor se veștejeau și cădeau, florile se ofileau și mureau și, într-o zi, și Adam și Eva ar fi murit. Cât de mult au plâns! Știau că, deoarece au ales să nu asculte de Dumnezeu, lumea cea frumoasă începea să se strice.

Cât de trist a fost Dumnezeu când a trebuit să le spună lui Adam și Evei că vor fi nevoiți să părăsească grădina, căminul lor! Nu aveau să se mai plimbe pe acolo împreună cu Dumnezeu în fiecare seară. Păcatul îi separă întotdeauna pe oameni de Dumnezeu. **Isaia 59:2**

Dumnezeu a trimis îngeri puternici să păzească pomul vieții și să-i oprească pe Adam și Eva să mai mănânce din fructele lui. Știa că Satana ar fi dorit ca ei să mănânce din ele după ce au păcătuit și astfel să trăiască veșnic, ca păcătoși.

Satana era convins că de-acum lumea și tot ce este în ea aveau să-i aparțină. Dar se înșela. Nu este el stăpânul lumii. Dumnezeu a făcut-o și lumea este a Lui. **Psalmi 24:1**

Chiar dacă Adam și Eva nu au mai putut vorbi cu Dumnezeu față în față, a încetat El oare să-i mai iubească? O, nu! Dumnezeu le-a făcut o făgăduință minunată.

Citește-o în **Geneza 3:15**.

Cât de fericiți au fost Adam și Eva pentru această făgăduință! Le-a dat speranța că Dumnezeu avea o cale prin care să-i ajute. Vom învăța mai mult despre făgăduința săptămâna următoare.

TEXT DE MEMORAT

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3:16)

Am învățat lecția și am repetat textul meu de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Tatăl nostru, istoria lui Adam și a Evei, care au ales să nu asculte, este atât de tristă! Îți mulțumesc că încă putem să alegem să ascultăm de Tine. Te rog, ajută-mă să nu fiu amăgit de niciuna dintre minciunile lui Satana. Doresc să am întotdeauna încredere în Tine și să Te ascult. În Numele Domnului Isus. Amin!

DE GÂNDIT

Spune Dumnezeu mereu adevărul?

Neascultarea te face vreodată fericit?

Poate Satana să te oblige să nu ascuți sau tu poți alege întotdeauna să ascuți?

Se mai folosește și azi Satana de lucruri care arată bine sau par distractive pentru a ne amăgi să nu ascultăm de Dumnezeu?

Dacă faci ceva rău, te mai iubește Dumnezeu?

Ar trebui să ai grijă să ascuți de părinții tăi, chiar dacă prietenii tăi vor să faci altceva?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Geneza 2:8-17; 3

Patriarhi și profeți, capitolul 3

Istoria mântuirii, capitolele 3 și 4

CĂLĂTORIA SECRETĂ A LUI BOODLE

Partea a VI-a. De Amy Sherrard

Boodle a locuit cu familia Sherrard, ai cărei membri au fost misionari în Singapore și Filipine.

Tata a spus că unii dintre elevii mai mari vor să meargă astăzi la un picnic pe plajă și putem merge și noi”, a anunțat mama într-o dimineață, după micul dejun. „V-ar plăcea?”

Tata era directorul unei mari școli misionare, ce avea sute de elevi din mai multe locuri.

Lui Dena și Sherry le plăcea să meargă pe plajele frumoase și nisipoase din jurul insulei Singapore, așa că, bineînțeles, își doreau să meargă. Acolo, palmieri mari își fluturau ramurile și pescăruși zburau pe cer, iar mâncarea avea întotdeauna un gust extraordinar, chiar și cu puțin nisip în ea.

– Putem să o luăm și pe Boodle? au întrebat fetele.

– Nu, Boodle nu poate veni de data asta, le-a spus mama. Mașina va fi plină cu elevi și nu va fi niciun pic de spațiu pentru ea. Va trebui să rămână acasă cu îngrijitoarea noastră.

– Hai, mami, au implorat fetele, lui Boodle îi place la plajă așa cum ne place și nouă. Nu putem să o înghesuim și pe ea cumva?

Dar mama a rămas fermă pe poziția ei.

– De data aceasta, nu! le-a spus ea, și fetele au știut că nu le era de niciun folos să se mai roage de mama. Insistențele nu erau permise în casa lor.

Când a sosit timpul de plecare, totul era gata. Prânzul era în portbagaj, împreună cu costumele de baie, loțiunea de plajă și toate celelalte lucruri care ar fi putut fi necesare. Boodle era bucuroasă, dar fetele au fost nevoite să îi spună:

– Nu, Boodle, de data asta nu poți veni.

Boodle părea tristă în timp ce urmărea încet mașina care urma să ia de la școală fetele ce ar fi călătorit pe bancheta din spate. Dena și Sherry stăteau în față

cu mama lor. Pe atunci, în Singapore, nu erau reguli în legătură cu centura de siguranță, iar fetele oricum nu erau mari.

Mama s-a dat jos din mașină pentru câteva minute.

– Boodle nu vine cu noi? au vrut să știe celelalte fete.

Și elevii o iubeau pe Boodle.

– Mama a spus că nu poate să vină, pentru că nu este loc, le-a spus Dena.

Dintr-odată, ușa din spate s-a deschis și s-a închis la loc, după care s-a auzit un fâșâit pe bancheta din spate. Dena și Sherry s-au uitat în jur. Fetele de pe banchetă au pus degetul la gură, spunând: „Ssst!”, așa că Dena s-a aplecat în genunchi și a aruncat o privire să vadă ce se întâmplase. Era convinsă că văzuse ceva sub picioarele lor, dar era prea întuneric să poată spune cu certitudine despre ce era vorba. Curând, mama s-a întors în mașină și au pornit.

– Vai, dar ce liniște este pe bancheta din spate! Fetelor, aveți suficient loc? a întrebat ea.

– O, da!, au răspuns ele în cor. Avem loc foarte mult.

Și au vorbit continuu tot restul drumului.

Odată ajunși la plajă, ușile mașinii s-au deschis dintr-odată și... ghiciți cine a sărit afară împreună cu fetele care râdeau! Chiar și mama a râs de Boodle, neavând încotro.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

CE AU ALES PRIMII DOI FRAȚI

Noi arătăm că Îl iubim pe Dumnezeu când alegem să ascultăm de El. Neascultarea cauzează întotdeauna tristețe și moarte.

DUMINICĂ

In lecția anterioară am aflat că Adam și Eva au fost nevoiți să plece din grădina Eden, deoarece nu au ascultat de Dumnezeu și au mâncat din fructul oprit. Satana putea de acum să îi ispitească tot timpul și avea să le fie foarte ușor să asculte de el. Ei știau că au păcătuit și că urmarea păcatului este întotdeauna moartea.

Dar era încă speranță. Dumnezeu a spus că pregătise deja un plan pentru a-i ajuta, iar acest plan le dădea șansa să aleagă să asculte iarăși de Dumnezeu. Ei puteau să nu rămână morți pentru totdeauna. **Geneza 3:15**

„Vrăjmășie voi pune între tine și femeie.” Dumnezeu urma să-i ajute pe oameni să urască păcatul și pe Satana. „Aceasta îți va zdrobi capul” – la sfârșit, Dumnezeu îl va distruge pe Satana pentru totdeauna. „Și tu îi vei zdrobi călcâiul” – cândva, Dumnezeu Însuși urma să devină om, Omul Isus, iar Satana avea să-i determine pe oamenii neascultători să-I facă rău lui Isus.

Când au auzit promisiunea lui Dumnezeu, Adam și Eva au înțeles cât este de îngrozitor păcatul și cât de mult îi iubea Dumnezeu. Păcatul ar fi continuat să cauzeze moarte, deoarece regulile lui Dumnezeu nu se pot schimba niciodată, însă El Însuși urma să suporte pedeapsa pentru păcatul lor.

Întrucât dorea ca Adam și Eva să înțeleagă planul Său, Dumnezeu i-a cerut lui Adam să aducă un miel.

Apoi i-a spus cum să facă un altar din pietre. Probabil că amândoi s-or fi întrebat de ce. Ce urma să se întâmple?

LUNI

Adam a adus mielul și a construit altarul. Apoi, cu tristețe, Dumnezeu i-a spus să ia cuțitul și să înjunghie mielul.

Să omoare mielul? Adam și Eva nu mai văzuseră niciodată pe nimeni murind, nimic, nici măcar o frunză. Ei trebuie să fi plâns în timp ce Adam se supunea poruncii. Și probabil că și Dumnezeu a plâns. Pe urmă,

Adam a pus mielul pe altar, iar sângele colora lâna cea albă și moale în roșu. Nu mai văzuseră niciodată sânge.

Când au văzut cum mielul înceta să mai respire, Adam și Eva au știut că mielul murise, apoi s-a aprins un foc și mielul s-a mistuit. Focul acela a fost o dovadă pentru ei că Dumnezeu știa că le părea rău pentru păcatul lor.

Dumnezeu i-a spus lui Adam că jertfele mieilor nu puteau înlătura păcatul, ci îi ajutau pe oameni să-și aducă aminte că el cauzează tristețe și moarte. De asemenea, urma să le aducă aminte că

Dumnezeu Însuși avea să vină într-o zi în lumea noastră ca un copilăș mic și neajutorat. El avea să Se numească Isus și să crească mare și, deși niciodată nu avea să păcătuiască, urma să moară. El avea să fie adevăratul miel al lui Dumnezeu, care putea să ierte păcatele și să le îndepărteze pentru totdeauna. Apoi, urma să învieze. Într-o zi, El îi va lua la cer pe toți cei care au ales să Îl iubească și să Îl asculte.

Romani 6:23

Păcatul e un lucru serios, nu-i așa? Pentru ca păcatul nostru să fie iertat, Creatorul nostru a trebuit să moară.

MARTI

Când au auzit despre planul lui Dumnezeu de a-i salva, Adam și Eva au fost foarte triști că păcatul lor urma să cauzeze moartea lui Dumnezeu Fiul. Dar erau bucuroși că încă puteau alege să-L asculte pe Dumnezeu. Nu mai era nevoie să se supună lui Satana sau să moară pentru totdeauna.

Acum, Adam și Eva trebuiau să trăiască într-o lume care fusese transformată atât de mult de păcatul lor! Șarpele cel frumos nu mai putea să zboare, ci a devenit o târâtoare care se mișca pe pământ, iar oamenilor le era frică de el.

Nu mai era deloc ușor să se cultive pământul, deoarece creșteau buruieni și plante cu spini care răneau pe oricine se atingea de ei. Poate că și pe tine te-au înțepat spinii unui trandafir sau ai altei plante... Spinii au apărut ca urmare a păcatului.

Înainte ca Adam și Eva să păcătuiască, aerul avusese mereu temperatura potrivită, însă, după aceea, aerul a fost fie prea fierbinte, fie prea rece.

Dumnezeu știa că hainele lor din frunze de smochin nu ar mai fi fost potrivite, așa dar cum i-a ajutat? **Geneza 3:21** Hainele acelea din piele de animale îi acopereau și le ofereau protecție împotriva frigului. Dar asta însemna că un animal trebuise să moară, nu-i așa? Și ce crezi că își aminteau ei ori de câte ori priveau la hainele lor?

Adam și Eva priveau la frunzele verzi care deveneau galbene sau maronii și apoi cădeau și la florile care se ofileau și mureau. Oh, cât de triști erau! Ei au plâns chiar mai mult decât plângem noi când moare cineva drag. Cât de îngrozitor este păcatul!

MIERCURI

Timul a trecut și Adam și Eva au avut primul lor băiețel, pe care l-au numit Cain. Cât de încântați trebuie să fi fost când s-a născut Cain! Mai târziu, a venit pe lume și fratele lui, Abel.

Adam și Eva i-au învățat cu grijă pe Cain și pe Abel despre primul lor cămin în frumoasa grădină Eden. Le-au povestit despre cei doi pomi și despre neascultarea lor de Dumnezeu.

I-au învățat și despre jertfa mieilor și le-au arătat cum se construiesc un altar din pietre, explicându-le

de ce mielul trebuia să moară. De asemenea, Cain și Abel au învățat să-I spună lui Dumnezeu că le pare rău pentru păcatele lor.

Adam și Eva puteau spune că băieții lor erau foarte diferiți. Ce îi plăcea lui Cain să facă? Dar lui Abel? **Geneza 4:2** Cain era agricultor și îi plăcea să cultive pământul, pe când Abel era păstor. Lui îi plăcea să aibă grijă de oi. Cei doi erau diferiți și în alte aspecte. Cain murmură și se plângea deseori de consecințele nefericite ale păcatului, învinuindu-l pe Dumnezeu pentru toate. Însă Abel credea că Dumnezeu este iubitor, bun și drept și știa că Satana și păcatul erau de vină pentru toate lucrurile triste din lume. Abel era recunoscător că Dumnezeu a putut să-i salveze de la o moarte fără sfârșit.

Care dintre frați a ales să-l creadă pe Satana și care dintre ei a ales să-L iubească pe Dumnezeu, să aibă încredere în El și să-L asculte?

JOI

Curând, Cain și Abel au fost suficient de mari ca să-și construiască fiecare câte un altar și să aducă o jertfă. Ei puteau să alegă cum să se închine.

Geneza 4:3-5

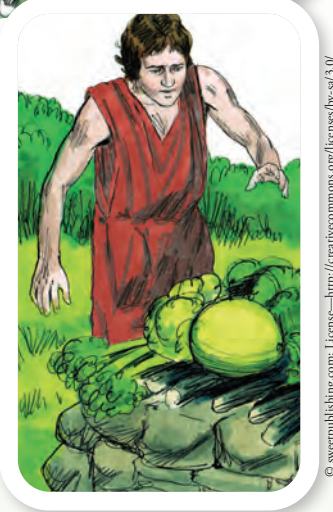
Abel Îl iubea pe Dumnezeu și a pregătit cu grijă tot ce le spusese El să facă. Cât de trist a fost când, din cauza păcatelor sale, a trebuit să ia unul dintre cei mai buni miei ai lui și să-l aducă jertfă! Acest lucru l-a ajutat să înțeleagă că păcatele lui aveau să-L ucidă pe scumpul Fiul al lui Dumnezeu.

Așadar, Abel a construit un altar și a pus mielul pe el. Îi părea foarte rău pentru păcatele sale și l-a cerut lui Dumnezeu să-l ierte. Imediat Dumnezeu a auzit rugăciunea lui și a trimis pe altar foc care a mistuit

jertfa. Dumnezeu era fericit că Abel alesese să I se închine și să-L asculte.

Cain fusese învățat în același fel ca fratele său. Dar cum el era agricultor, s-a hotărât să aducă jertfă din roadele plantelor pe care le cultivase în pământul său, în loc să sacrifice un miel. Ba mai mult, nici măcar nu a avut grijă să aducă cele mai bune roade. Așadar, Cain și-a construit altarul și a pus roadele pe el. Însă lui nu-i părea rău pentru păcatele sale, iar Dumnezeu nu a trimis foc peste jertfa lui. De ce nu I-a plăcut lui Dumnezeu jertfa lui Cain? Pentru că el a ales să nu-L asculte pe Dumnezeu și a dorit să facă lucrurile în felul lui.

© sweetpublishing.com. License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

VINERI

Cain a fost foarte supărat că Dumnezeu nu a trimis foc să-i mistuie jertfa. Însă el nu ascultase de Dumnezeu. Avea vreun motiv întemeiat să fie supărat? Nu.

Cain era supărat și pe Abel. De ce? Ascultarea lui Abel l-a făcut pe Cain să se simtă vinovat. Nu i-a plăcut când fratele lui i-a reamintit, cu multă blândețe și bună-tate, că Dumnezeu era drept și iubitor. Dacă și Cain ar fi fost ascultător, Dumnezeu ar fi trimis și peste jertfa lui foc din cer.

Însă Cain nu a vrut să asculte de Dumnezeu, s-a supărat și a făcut un lucru teribil. **Geneza 4:8**

Ce îngrozitor! Nici nu ne putem imagina cât de mult trebuie să fi plâns Adam și Eva. Păcatul este oribil, nu-i așa? O alegere greșită duce la alta și nu aduce niciodată fericire.

Deși Cain era un ucigaș, Dumnezeu nu a renunțat la el. A încercat să-i vorbească lui Cain, dar el nu a fost politicos când i-a răspuns lui Dumnezeu. Tot nu îi părea rău și nu considera că Dumnezeu fusese drept. **Versetele 9,10,13**

Biblia ne spune: „Cain a ieșit din fața Domnului.” Nu a dorit să mai aibă de-a face cu Dumnezeu. Cain a devenit tatăl multor oameni care L-au urât pe Dumnezeu exact cum a făcut el.

Chiar dacă a murit, Abel a ales să-L iubească și să-L asculte pe Dumnezeu. Atunci când Isus va veni a doua oară, El îl va învia pe Abel și-l va lua la cer. Abel a făcut alegerea corectă, nu-i așa?

Știi că și tu alegi în fiecare zi? Faci alegerea corectă, așa cum a făcut Abel?

TEXT DE MEMORAT

„Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit.” (Evrei 11:4)

Am învățat lecția și am repetat textul meu de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Tatăl nostru, îmi pare rău că uneori fac ce este greșit și îi întristez pe ceilalți. Îmi pare rău că Tu a trebuit să mori pentru păcatele mele. Ți mulțumesc că mă iubești și mă ierți. Te rog, ajută-mă să ascult întotdeauna de Tine. În Numele Domnului Isus. Amin!

DE GÂNDIT

După ce Adam și Eva au păcătuit, lumea noastră a fost mai bună sau mai rea?

Păcatul îi rănește mereu pe oameni? Îl întristează pe Dumnezeu?

Sunt „lucrurile mici” importante?

Când faci ceva rău, te mai iubește Dumnezeu? Te va ierta El și te va ajuta să faci ce este bine data următoare?

Cum Se simte Dumnezeu când nu ascuți de părinții tăi?

Te poate ajuta Dumnezeu să alegi să faci lucruri care le vor aduce bucurie celorlalți oameni?

Va fi Dumnezeu binevoitor să ne ajute să fim buni și iubitori ca El?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Geneza 4:1-16

Patriarhi și profeți, capitolele 4 și 5
Istoria mântuirii, capitolele 5 și 6

BOODLE SE PREGĂTEȘTE PENTRU SABAT

Partea a VII-a. De Amy Sherrard

Boodle a locuit cu familia Sherrard, ai cărei membri au fost misionari în Singapore și Filipine.

Boodle nu a înțeles niciodată ce este Sabatul. La urma urmei, nu era decât o cățelușă drăgălașă și nevinovată. Dar ea făcea parte din familie, iar Dena și Sherry erau hotărâte ca și ea să fie întotdeauna gata de Sabat împreună cu restul familiei.

– Boodle, a sosit timpul să faci baie, o anunțau ele în fiecare după-amiază de vineri.

Boodle își lăsa în jos coada, urechile și capul și afișa pe față privirea ei tristă, dar știa că baia era o regulă care nu se schimba niciodată.

Dena și Sherry puneau apă caldă în două ligheane alăturate, având pregătite și săpunul și prosoapele ei. Apoi o luau și îi puneau picioarele din spate într-un lighean și pe cele din față în celălalt. Fetele făceau tot posibilul să nu ajungă niciun pic de săpun în ochii lui Boodle, iar aceasta stătea ascultătoare în timp ce o spălau și o clăteau.

Când în sfârșit terminau, o ridicau pe Boodle și îi spuneau: „Scutură-te, Boodle! Scutură-te!” Și ea era fericită să se scuture, iar fetele râdeau în timp ce o priveau.

Apoi, ele făceau tot ce puteau să o ștergă cu prosoapele și să o țină în casă.

Bineînțeles că Boodle mai mergea iarăși pe-afară înainte de culcare și fetele nu puteau înțelege de ce cățelușă făcea tot ce putea să se rostogolească prin ceva urât mirositor înainte să se întoarcă în casă. Întotdeauna au crezut că săpunul lor parfumat o făceau să miroasă bine.

Când au crescut mai mari, au învățat că, de obicei, câinilor nu le place mirosul de parfum.

Boodle știa când era Sabat dimineață. La micul dejun, ea devenea tristă pentru că știa că toată lumea urma să plece, chiar și îngrijitoarea lor, iar ea rămânea singură. Obișnuia să se târască sub un taburet în bu-

cătărie și să stea cu capul pe podea, lăsând să i se vadă doar nasul și ochii triști.

Atât Dena, cât și Sherry au început să ajute la grupa Grădiniță în cadrul Școlii de Sabat și au luat o mulțime de poze să le arate copiilor.

Cum locul unde ajutau la Școala de Sabat era în apropierea casei lor, obișnuiau să vină acasă și să-și lase toate lucrurile, cu excepția Bibliei, după care se întorceau înapoi la biserică. Când fetele s-au întors acasă după Școala de Sabat, Boodle nu le-a salutat. Știa că urmau să plece iarăși.

Însă, când familia se întorcea acasă după serviciile de la biserică, Boodle se comporta ca și când toți fuseseră plecați de-o săptămână. Sărea și fugea de colo-colo de parcă era pe punctul de a exploda de bucurie. Asta pentru că știa că aveau să rămână cu ea tot restul zilei.

Când a crescut, Boodle s-a făcut un câine de dimensiuni mari, cu părul negru și mătăsos. Când alerga, urechile îi fâlfâiau ca două aripi și coada ei lungă și frumoasă se mișca într-o parte și în alta când era bucuroasă.

Odată ce s-a făcut mare, îi venea mult mai ușor să-și pună labele pe diferite lucruri și să se uite în jur. Însă noua abilitate dobândită a făcut-o o dată să intre în bucluc.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

NOE CONSTRUIEȘTE O BARCĂ

Un mod în care putem să fim prieteni cu Dumnezeu, așa ca Enoh și Noe, este să ne amintim întotdeauna că El este aproape de noi. Dar și să alegem să facem mereu ceea ce Îi aduce bucurie.

DUMINICĂ

Adam și Eva au mai trăit mulți ani după ce Cain l-a omorât pe Abel. Adam a trăit nouă sute treizeci de ani și a avut mulți copii. Și, când aceștia au crescut mari și s-au căsătorit, au avut și ei, la rândul lor, mulți copii. Curând, au ajuns să fie mii de oameni pe pământ.

Dar ceva Îl întrista pe Dumnezeu. Majoritatea oamenilor nu Îl iubeau și nu ascultau de El.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Făceau fapte prin care își făceau rău și lor înșiși, și celorlalți. Și Adam și Eva erau triști, și toți ceilalți oameni care Îl iubeau pe Dumnezeu.

Oamenii care Îl iubeau pe Dumnezeu au făcut tot ce au putut pentru a-i ajuta pe ceilalți să ia decizii bune. Unul dintre ei se numea Enoh. Adam era încă în viață când s-a născut Enoh și i-a povestit despre primul lor păcat și promisiunea lui Dumnezeu de a-L trimite pe Fiul Său să moară.

Când s-a făcut mare, Enoh a avut și el un copil, pe nume Metusala. Ori de câte ori privea fața scumpului său băiețel, inima lui se umplea de iubire pentru el. N-ar fi vrut ca băiatul lui să pățească ceva. Apoi Enoh s-a gândit la Dumnezeu. Și Dumnezeu Îl iubește foarte mult pe Fiul Său și, cu siguranță, nu ar fi dorit ca El să pățească ceva. Atunci, de ce este de acord ca Fiul Lui să moară pentru noi? Enoh și-a dat seama că Dumnezeu îi iubește pe oameni foarte mult, altfel nu L-ar fi lăsat niciodată pe scumpul Său Fiu să moară pentru ei.

LUNI

Enoh înțelegea tot mai multe despre iubirea minunată a lui Dumnezeu și vorbea cu oamenii despre lucrurile pe care le învăța. Îi implora pe oameni să își schimbe felul lor rău de a trăi și le spunea că Dumnezeu dorea să îi ierte și să-i ajute, plin de bucurie. Dar mulți dintre ei nici măcar nu îl ascultau pe Enoh.

Biblia spune că, după ce s-a născut fiul lui, „Enoh a umblat cu Dumnezeu”. Ce înseamnă asta? Înseamnă că Enoh nu a încercat să facă ce dorea el, ci asculta de Dumnezeu și iubea Legea Sa. El făcea toate acele lucruri care Îi aduceau bucurie lui Dumnezeu. Nu le făcea rău celorlalți oameni, ci era bun și amabil. Îi plăcea și să se roage.

Ce s-a întâmplat cu Enoh după ce a fost prieten cu Dumnezeu trei sute de ani? **Geneza 5:24**

Ce minunat este că Dumnezeu l-a luat ca să locuiască în cer! Și el este acolo și în prezent.

Oamenii care au trăit în timpul lui Enoh au fost foarte înalți și puternici, dar majoritatea dintre ei și foarte violenți. Făceau tot ceea ce voiau. Și-au construit case mari și luxoase și se închinau la idoli pe care și-i făceau. Erau răi și nemiloși. Făceau rău, se omorau unii pe alții și furau tot ce doreau. Oamenii deveneau din ce în ce mai răi. Ce spune Biblia că a văzut Dumnezeu când S-a uitat la oameni? **Geneza 6:5**

Dumnezeu nu avea să-i mai lase să păcătuiască în felul acela. El urma să oprească răutatea lor.

MARTI

Trecuseră mulți ani de când Dumnezeu făcuse lumea. Aproape fiecare om era rău. Dumnezeu a trimis niște oameni să-i ajute, dar ei nu au ascultat. Cum se simțea Dumnezeu când vedea ce se întâmplă? **Geneza 6:6**

El știa că, deoarece este iubitor și drept, trebuia să îi apere pe cei ce sufereau și să pună o limită celor răi. A hotărât să trimită un potop mare peste întreaga lume. Apa avea să acopere casele, pământul și chiar și cele mai înalte dealuri. Și să ștergă de pe pământ toți idoli și pe oamenii care se închinau la ei.

Dumnezeu îi iubea pe oamenii aceștia și dorea să-i avertizeze înainte să vină potopul. Avea nevoie de un om bun care să Îl ajute și El l-a ales pe Noe. Cum era Noe? **Versetul 9**

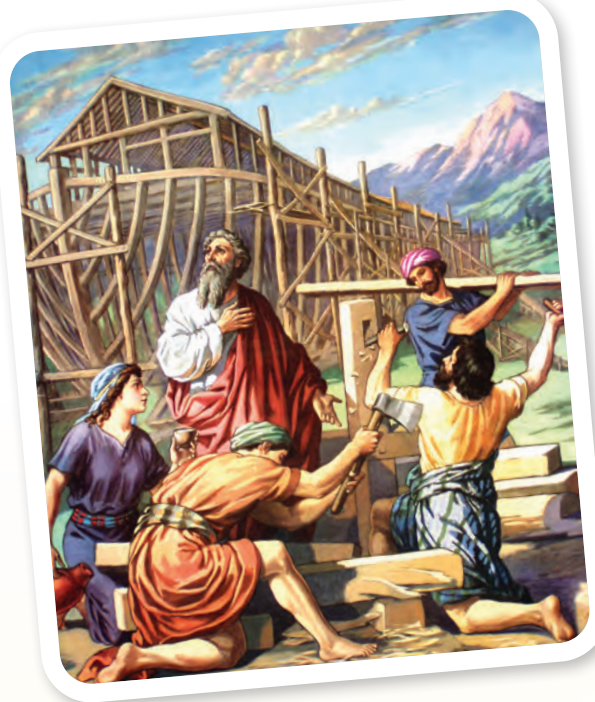
Dumnezeu știa că Noe avea să facă tot ce îi cerea El, așa că i-a spus despre planurile Sale.

Potopul avea să distrugă toate animalele și toți oamenii? Nu. De aceea, Dumnezeu i-a spus lui Noe să construiască o arcă – o barcă foarte mare și rezistentă. I-a spus exact cum să o facă și să folosească un lemn foarte rezistent, deoarece potopul urma să fie ca o furtună puternică, cu ploaie și vânt.

I-a mai spus lui Noe să construiască o ușă mare pe o latură a corabiei și, înăuntru, să facă multe camere pentru oameni și animale. Toți cei care ar fi intrat în arcă ar fi fost în siguranță și feriți de potop.

MIERCURI

Dumnezeu i-a spus lui Noe că va trimite un potop de ape care va acoperi pământul, însă acesta nu urma să vină imediat. Noe avea timp o sută douăzeci de ani pentru a construi corabia și pentru a le spu-

ne oamenilor. Acesta era un timp foarte lung. Dar și Noe avea multă treabă de făcut.

Muncitori puternici au tăiat copacii și au făcut din ei scânduri. Alții au îmbinat scândurile și le-au unit bine ca să nu intre apa în ea. Noe s-a asigurat că ei au urmat cu exactitate instrucțiunile lui Dumnezeu. **Geneza 6:13,14**

În timp ce corabia era construită, Noe îi avertiza pe oameni cu privire la ce urma să se întâmple. Bunicul său, Metusala, și alți oameni care Îl iubeau pe Dumnezeu au ajutat și ei la

construirea corabiei și le-au predicat oamenilor. Acești oameni au murit înainte de potop, dar, atâta timp cât au trăit, ei le-au spus oamenilor să-și mărturisească păcatele și să se schimbe înainte de a fi prea târziu.

Dumnezeu i-a iubit pe toți acești oameni răi și le-a dat suficient timp să le pară rău de păcatele lor și să aleagă să asculte de Dumnezeu. Dacă aveau să intre în arcă, aveau să fie salvați de potop.

Însă majoritatea oamenilor nu au crezut în avertizările lui Dumnezeu. La urma urmelor, nu mai plouase niciodată. Ei au râs și... atât. Totuși Noe a continuat să-L asculte pe Dumnezeu, să construiască arca și să predice. El credea cu adevărat ce a spus Dumnezeu.

JOI

In sfârșit, cei o sută douăzeci de ani au trecut și corabia a fost terminată. Noe și copiii lui au pus multă mâncare în ea, pentru ei și pentru animale. Groznicul potop urma să vină în curând.

Pentru ultima dată, Noe i-a implorat pe oameni să creadă ce a spus Dumnezeu și să intre în corabie. Dar oamenii n-au făcut decât să râdă de el. Aleseră să nu asculte de Dumnezeu.

Deodată, râsetele au încetat. Se întâmpla ceva ciudat. Animalele veneau înspre corabie, două câte două.

Cele curate, adică cele acceptate pentru jefă, veneau în grupuri de câte șapte perechi. Ele au ieșit din pădure, de prin câmpuri și au intrat în liniște pe ușa corabiei. Au venit și păsările, zburând, și au intrat și ele pe ușa corabiei. Timp de șapte zile, animalele și păsările au continuat să vină, conduse de îngeri pe care nimeni nu-i putea vedea.

Ce i-a spus Dumnezeu lui Noe după aceea? **Geneza 7:1** Opt oameni l-au ascultat pe Dumnezeu și au intrat în corabie: Noe, soția lui și cei trei băieți ai lui împreună cu soțiile lor. Noe era fericit că familia lui a crezut și a ascultat de Dumnezeu. Apoi Dumnezeu a închis ușa corabiei. Noe, familia lui și animalele se aflau în siguranță înăuntru.

Afară, oamenii cei răi au început o mare sărbătoare. Și-au bătut joc de Dumnezeu și au râs de Noe, de familia lui și de animalele care intraseră în corabie. Oamenii de afară erau siguri că Noe greșise.

VINERI

Au trecut șapte zile și nu a plouat. Oamenii din afara corabiei continuau să râdă de Noe și de avertizările lui. Dar Noe și familia lui au așteptat cu răbdare în corabie, știind sigur că potopul avea să vină, exact cum spusese Dumnezeu. Ce s-a întâmplat după șapte zile? **Geneza 7:10,11**

În a opta zi, nori negri au început să apară pe cer. Lumina fulgerului scânteia și tunetele bubuia. Avusese Noe dreptate până la urmă?

Picături mari de apă au început să cadă și apa țâșnea și din pământ. Oamenii din afara corabiei priveau cum

furtuna cea groznică le distrugea casele frumoase și idolii. Crezi că mai râdeau ei de Noe acum? O, nu! Erau foarte speriați și încercau să intre în corabie. Dar era prea târziu.

Unii dintre ei au alergat pe vârful celor mai înalte dealuri ca să scape de apă, în timp ce alții s-au cățarat pe cei mai înalți copaci. Însă, în cele din urmă, apa a acoperit totul și toți oamenii răi au murit. Dacă ar fi ascultat cât mai era încă timp de mărturisit păcatele și ar fi intrat în corabie...

Însă, în corabie, Noe și familia sa, împreună cu animalele, erau în siguranță. De ce erau ei la adăpost? Pentru că ascultaseră de Dumnezeu și intraseră în corabie, iar Dumnezeu trimisese îngeri să aibă grijă de ei. Cât de fericiți erau Noe și familia sa pentru că făcuseră ce le spusese Dumnezeu!

TEXT DE MEMORAT

„Prin credință,
Noe... a făcut un chivot
ca să-și scape viața.”
(Evrei 11:7)

Am învățat lecția și am repetat textul meu de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Tatăl nostru, vreau să fiu prieten cu Tine cum au fost Enoh și Noe. Vreau să Te iubesc mai mult decât orice și să fac cu bucurie ceea ce Te face fericit pe Tine. În Numele Domnului Isus. Amin.

DE GÂNDIT

Putem să umblăm și noi cu Dumnezeu, așa cum au făcut Enoh și Noe?

E bine să ne batem joc sau să râdem de predicatorii lui Dumnezeu?

E bine să iei aminte când părinții îți spun că faci ceva greșit?

Ce ar trebui să faci când ai făcut ceva greșit? E bine să aștepti mult până să spui „îmi pare rău”?

Ne iartă Dumnezeu când ne rugăm Lui și Îi spunem că ne pare rău?

Îi iubește Dumnezeu pe toți, chiar și pe oamenii care sunt foarte răi?

Lumea este foarte rea acum. Ce putem face ca să îi ajutăm pe oameni să afle că Isus vine curând?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Geneza 5 – 7

Patriarhi și profeți, capitolele 6 și 7
Istoria mântuirii, capitolele 7 și 8
(fără ultimele 6 paragrafe)

BOODLE ESTE PRINSĂ ASUPRA FAPTEI

Partea a VIII-a. De Amy Sherrard

Boodle a locuit cu familia Sherrard, ai cărei membri au fost misionari în Singapore și Filipine.

Mama le-a spus lui Dena și Sherry să nu îi dea niciodată mâncare lui Boodle când luau masa, așa că Boodle nu s-a obișnuit să cerșească mâncare, așa cum fac unii câini. Îi plăcea să le facă pe plac oamenilor și, uneori, Dena și Sherry îi mai dădeau ceva în bucătărie ce nu prea îi plăcea.

„Boodle, mănâncă!” îi ordonau ele. „E bun pentru tine.”

Boodle adulmeca și își întorcea capul.

„Mănâncă!” îi repetau ele. Și, în cele din urmă, aceasta lua și înghițea totul dintr-odată. Dena și Sherry îi spuneau apoi ce cățelușă bună este și ea se bucura de parcă fetele i-ar fi oferit o delicată preferată de câini.

Mai târziu, când s-au mutat în Filipine, obișnuiau să mănânce la micul dejun o felie mare și delicioasă de papaya, alături de alte fructe. Uneori se întâmpla ca o felie din papaya cea bună să lipsească din farfurie. Unde ar fi putut fi? Nimeni nu știa sigur.

Apoi, într-o dimineață, mama s-a dus în bucătărie mai devreme și, chiar în acel moment, a văzut cum dispărea o felie de papaya peste marginea mesei. A știut imediat despre cine era vorba.

„Boodle, vino aici!” a strigat-o ea.

Și săraca Boodle știa că mama nu era prea bucuroasă. A înghițit repede papaya, cu coajă cu tot, și apoi a mers încet în jurul mesei pentru a-și primi mustrarea binemeritată.

După aceea, îngrijitoarea a pus papaya undeva unde Boodle nu putea ajunge.

Dar, în timp ce familia se afla încă în Singapore, boticul a făcut-o pe Boodle să intre iarăși în bucluc. Familia cumpăraseră un papagal, un mic peruș alb, femelă, și luase și o colivie mare și drăguță pentru ea.

Ei doreau ca ea să poată zbura prin împrejurimi uneori, așa că mama a învățat cum să-i taie scurt penele de pe aripi ca să nu poată zbura prea sus și apoi să nu mai poată fi prinsă.

Le-a luat ceva timp să se hotărăscă asupra numelui noului lor animal de companie. O dată, Sherry a zis:

– E așa de drăguță!

– Exact așa o vom numi! a spus Dena imediat. O vom numi Drăguța.

Așa că Drăguța i-a fost numele de atunci înainte.

Boodle era foarte interesată de Drăguța. Într-o zi, când fetele o lăseseră afară din colivie, Drăguța a început să zboare exact pe deasupra capului lui Boodle. Instantaneu, Boodle a sărit și a prins pasărea cu gura. Toată lumea a văzut ce s-a întâmplat și au țipat cu toții deodată. Erau siguri că pasărea lor scumpă fusese omorâtă.

Boodle o ținea strâns în gură pe Drăguța și mama s-a dus să vadă dacă o putea scoate cumva.

– Dă-mi-o! i-a spus ea lui Boodle în timp ce fetele își țineau respirația.

Boodle a deschis gura imediat și mama a scos-o pe Drăguța. Nu pățise nimic.

Cu toții uitaseră că Boodle era un Spaniel – câine de vânătoare –, iar câinii aceștia sunt câini care pot prinde păsările cu ușurință fără a le omorî. Boodle nu înțelegea de ce era atât de mare agitație, dar a știut că nu avea voie să o atingă pe Drăguța. Și nu a mai atins-o niciodată.

parakeet © Jodiet; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

PROMISIUNEA SCRISĂ PE CER

Noe a ascultat de Dumnezeu și Dumnezeu l-a ocrotit în timpul potopului. Când ascultăm de Dumnezeu, și noi putem avea încredere că El are grijă de noi. Curcubeul ne reamintește că Dumnezeu își ține întotdeauna promisiunile.

DUMINICĂ

În timpul potopului, apa a acoperit tot pământul, iar arca era aruncată încolo și înapoi de valurile mari. Deși lui Noe și familiei lui nu le-a fost ușor în corabie, ei erau în siguranță. Dumnezeu și-a trimis îngerii să aibă grijă de ei.

După patruzeci de zile, ploaia a încetat în sfârșit și soarele a strălucit din nou. Dar arca încă se legăna înainte și înapoi. De ce? **Geneza 8:1, u.p.**

Pe măsură ce vântul sufla, nivelul apei a început să scadă. Zi după zi el sufla, iar apele scădeau încetul cu încetul. Noe și familia lui nu puteau vedea ce se întâmpla afară, dar, când corabia s-a oprit în sfârșit din legănat, au fost foarte fericiți. Îngerii au condus ușor corabia în ape mai liniștite, între vârfulurile unor munți.

După ce corabia a rămas în acest loc liniștit timp de mai multe săptămâni, Noe s-a hotărât să afle dacă, pe undeva, era pământ uscat. Ce a făcut? **Versetele 6-9**

Corbii sunt niște păsări mari și negre și cât de mult trebuie să-i fi plăcut acelui corb să zboare iarăși sus,

© sweetpublishing.com: License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

pe cer, după ce a stat închis în corabie atâta timp! După aceea, Noe a dat drumul unui porumbel să zboare prin fereastră. Când acesta s-a întors la corabie, Noe și familia lui au știut că mai trebuiau să aștepte.

LUNI

Au mai trecut alte șapte zile și Noe a dat iarăși drumul unui porumbel să zboare. Ce s-a întâmplat de data asta? Când s-a întors în seara aceea, a adus ceva în ciocul său. **Geneza 8:11**

Cât de încântați trebuie să fi fost Noe și familia lui! Erau siguri că pământul se usca, iar plantele începuseră să crească. După o altă săptămână, Noe a dat iarăși drumul porumbelului să zboare. De data aceasta, nu

s-a mai întors. Acesta era un semn bun. Știau că mai era puțin și vor ieși din corabie și parcă așteptau cu greu.

Noe știa că el și fiii lui erau în siguranță dacă dădeau la o parte, cu grijă, acoperișul corabiei ca să poată privi afară. Cu siguranță, pământul se uscăse. Dar lumea se schimbăse atât de mult în timpul potopului și totul arăta diferit acum.

© sweetpublishing.com: License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

În sfârșit, după ce Noe și familia sa au locuit în corabie mai mult de un an, Dumnezeu i-a vorbit din nou. Ce i-a spus El? **Versetele 16,17**

Când un înger a deschis ușa cea mare a corabiei, Noe și familia sa au ieșit. Înainte de orice altceva, Noe a construit un altar din pietre și a sacrificat o parte dintre animalele curate pentru Dumnezeu. Noe și familia lui s-au închinat și I-au mulțumit lui Dumnezeu pentru că îi ocrotise în timpul potopului. Dumnezeu a văzut cum I se închinau și a fost foarte bucuros că și-au amintit să-I mulțumească.

MARTI

Noe și familia sa, împreună cu toate păsările și animalele, au ieșit, în sfârșit, din corabia care fusese casa lor un timp atât de îndelungat. Ei urmau să înceapă să trăiască în lumea care se schimbase atât de mult în timpul potopului.

Înainte de potop, diamante scanteietoare și bucăți strălucitoare de aur și de argint se găseau chiar pe suprafața pământului. Oamenii adunau de pe jos ce doreau și le foloseau pentru a-și decora templele idolilor și casele lor. Dar, după potop, lucrurile acestea frumoase au fost îngropate adânc în pământ.

Și alte lucruri se mai schimbaseră. Toate animalele dispăruseră. Nu mai erau grădini și câmpuri frumoase deloc.

Păduri cu copaci gigantiți fuseseră îngropate în pământ. În locul dealurilor plăcute, acoperite cu pomi și iarbă, se aflau munți înalți cu stânci abrupte. Stânci mari erau împrăștiate peste tot. Pământul era maroniu și lipsit de vegetație, cu excepția locurilor în care iarba și plantele începuseră să crească. Și acum mai erau și oceane imense. Celor care ar fi dorit să meargă dintr-o parte a pământului în alta avea să le fie foarte greu.

Înainte de potop existaseră mii de oameni în lumea noastră. Acum câți mai erau? Doar Noe, soția lui și

fiii lor cu soțiile lor mai rămăseseră: doar opt oameni. Nu erau prea mulți, nu-i așa?

Cum puteau atât de puțini oameni să trăiască într-o lume care se schimbase atât de mult?

MIERCURI

Totul era atât de diferit! Cum aveau să cultive oamenii pământul în lumea cea nouă și ciudată? Dumnezeu a promis că semințele vor continua să crească. **Geneza 8:22** Că întotdeauna va fi un timp pentru cultivat grădina și un timp pentru cules legumele și fructele. De asemenea, va fi întotdeauna vară și va fi iarnă, va fi primăvară și toamnă, la fel cum vor fi mereu ziua și noaptea.

Noe și familia lui erau fericiți să știe că mai puteau să-și procure hrană, dar aceasta ar fi necesitat timp. Ce aveau să mănânce în timp ce așteptau să crească ce au plantat în grădini? Din nou, Dumnezeu le-a spus ce să facă. Dumnezeu le-a spus pentru prima dată să mănânce carne. Dar trebuiau să mănânce doar carnea animalelor curate și să nu mănânce niciodată sângele împreună cu carnea.

Carnea nu era cea mai bună hrană, dar, când Noe a ieșit din corabie, nu era nimic altceva de mâncare.

Noe trebuie să-și fi pus o altă întrebare când a văzut toate animalele părăsind corabia. El a văzut leii cei uriași, urșii, tigrii și rinocerii. Aceste animale erau cu mult mai mari decât el. Aveau oare să-i mănânce pe oameni și, astfel, oamenii să dispară? **Geneza 9:2 p.p.** Acum, majoritatea animalelor fugeau când îi vedeau pe oameni.

Da, totul se schimbase din cauza păcatului. Lumea cea frumoasă a lui Dumnezeu se stricase. Dar

Dumnezeu i-a ajutat pe Noe și familia lui să se simtă în siguranță. El îi iubea foarte mult și avea grijă de ei.

JOI

Inainte de potop nu plouase niciodată. Pământul fusese întotdeauna udat de un abur. Dar, după potop, acest lucru nu avea să se mai întâmple deloc, ci pământul avea să fie udat de ploaie.

Dumnezeu știa că, atunci când vor vedea nori mari și negri aducători de ploaie, cu tunete și fulgere, oamenii se vor speria de venirea unui alt potop. Dar El nu voia să le fie frică, astfel că le-a făcut o promisiune minunată. **Geneza 9:11**

Cât de fericiți trebuie să fi fost Noe și familia lui că Dumnezeu nu avea să mai trimită niciodată un alt potop ale cărui ape să acopere iarăși întreaga lume!

Apoi Dumnezeu a făcut ceva special: un semn care să le reamintească oamenilor mereu de promisiunea Lui. Ceva pe care aveau să-l vadă pe cer și pe care și noi îl vedem uneori. Poți să ghicești ce au văzut?

Când Noe și familia lui au văzut pentru prima dată curcubeul, soarele, care era într-o parte a cerului, strălucea peste norii de ploaie care se aflau în partea opusă pe cer. Lucrul acela frumos pe care l-au văzut se întindea dintr-o parte, de la pământ, sus peste norii de ploaie și până jos, la pământ, în cealaltă parte. Ce vedeau ei? Ei se uitau la primul curcubeu.

VINERI

Noe și familia lui trebuie să fi fost foarte fericiți când au văzut prima dată curcubeul strălucitor și colorat al lui Dumnezeu. Era roșu, oranj, galben, verde, albastru și violet. Noe și familia au fost primii oameni care au văzut curcubeul în nori.

Dumnezeu a spus că a așezat curcubeul în nori pentru a le aminti oamenilor de promisiunea Sa, și anume că nu mai urma să trimită niciodată un alt potop ale cărui ape să acopere întreaga lume. Mai era nevoie ca oamenii să se teamă de un alt potop ori de câte ori începea să plouă? Nu. Ei puteau alege să aibă încredere în promisiunea lui Dumnezeu și să nu le fie teamă. Știai că există un curcubeu în jurul tronului lui Dumnezeu în ceruri? Crezi că Dumnezeu uită vreodată să-și țină promisiunile? Desigur că nu.

Ori de câte ori vedem curcubeul, ne putem aminti cât de mult ne iubește Dumnezeu. Ne putem aminti de promisiunea Lui de a nu mai trimite un alt potop de ape care să acopere pământul. Și ne putem aduce aminte că Dumnezeu Își ține întotdeauna promisiunile. Nu trebuie să ne mai temem niciodată.

Dumnezeu este atât de bun! Nu-i așa că Îl iubești?

© Alexis Dworsky; License—<http://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

TEXT DE MEMORAT

„Curcubeul Meu, pe care l-am așezat în nor, el va sluji ca semn al legământului dintre Mine și pământ.” (Geneza 9:13)

Am învățat lecția și am repetat textul meu de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Tată bun, Îți mulțumesc că ai trimis îngerii care au avut grijă de Noe. Îți mulțumesc că trimiți îngerii ca să aibă grijă și de mine. Sunt atât de bucuros că nu trebuie să mă tem. Te rog, ajută-mă să spun întotdeauna „mulțumesc”. În Numele Domnului Isus. Amin!

DE GÂNDIT

Își ține Dumnezeu mereu promisiunile? Îți amintești să-l mulțumești mereu lui Dumnezeu pentru tot ce face pentru tine?

Îți amintești să le mulțumești celorlalți oameni pentru toate lucrurile bune pe care le fac pentru tine?

Îți ții mereu promisiunile? Când spui că îți pui jucăriile la locul lor, te ții de promisiune sau uiți?

Are Dumnezeu grijă de tine când ți-e frică de întuneric sau de furtună?

Pentru ce Îi putem mulțumi lui Dumnezeu?

Pentru ce le poți mulțumi părinților tăi?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Geneza 8; 9:1-17

Patriarhi și profeți, capitolul 8
Istoria mântuirii, capitolul 8
(ultimele 6 paragrafe)

BOODLE RĂMÂNE PE LOC

Partea a IX-a. De Amy Sherrard

Boodle a locuit cu familia Sherrard, ai cărei membri au fost misionari în Singapore și Filipine.

Suntem aici, în Singapore, de cinci ani, așa că e timpul să ne luăm un concediu, a anunțat tata într-o zi.

– Ce vom face cât timp vom fi plecați? au vrut să știe Dena și Sherry.

Tata le-a explicat că urmau să se întoarcă în Statele Unite pentru un an. În timpul călătoriei, aveau să vadă multe locuri și să-i viziteze pe bunici și multe alte rude. Și, probabil, să meargă la școală.

– Putem să o luăm și pe Boodle? a fost următoarea întrebare.

– Nu, nu o putem lua și pe ea, le-a spus mama. Dar familia Wilcox dorește să o țină până ne vom întoarce.

Bătrânul Wilcox era profesor de Biblie la școala misionară, iar Dena și Sherry au convenit și ele că, din moment ce nu o puteau lua pe Boodle cu ei, bunicul și bunica Wilcox erau persoanele cele mai potrivite la care se puteau gândi pentru a le lăsa în grijă prețiosul lor animal de companie.

Boodle nu a dat prea mare atenție la împachetare și la pregătirile pentru plecare, care au continuat timp de câteva zile. Ea nu se îngrijora de nimic, însă fetele, da. Erau foarte sigure că Boodle urma să le simtă mult lipsa.

Într-o zi, mama a invitat familia Wilcox să mănânce împreună la prânz. Bunica Wilcox s-a așezat la un capăt al mesei, iar Boodle stătea, ca de obicei, prin apropiere. Foarte curând, familia a observat că Boodle se așeza mereu chiar lângă bunica Wilcox. Își mișca coada, izbind-o de podea, având zâmbetul ei de cățelușă în timp ce se uita în sus, la doamna cea amabilă de lângă ea.

Deodată, mama a fost sigură că Boodle știa exact ce se întâmpla.

– Îi dai cumva să mănânce din mâncarea ta? a întrebat ea, zâmbind.

Bunica Wilcox a zâmbit și a făcut cu ochiul.

– Nu-i de mirare că Boodle deja se îndrăgostește de tine, a spus mama, râzând. Noi nu i-am dat niciodată nimic de la masă, deci are parte de un mare răsfăț astăzi.

Bunica Wilcox le-a explicat apoi că dorea ca Boodle să se obișnuiască cu ea ca să nu se simtă prea singură după ce fetele și restul familiei vor pleca.

Dena și Sherry s-au uitat una la alta și apoi la Boodle. Nu știau dacă să fie fericite sau triste. Erau prea politicoase ca să poată spune ce gândeau, dar, după ce musafirul a plecat, au vorbit despre gândurile lor.

Avea oare Boodle să-i uite în timpul cât erau plecați? Nu doreau ca ea să se simtă prea singură, însă nici să îi uite.

În cele din urmă, s-au hotărât să fie bucuroase de dragul lui Boodle, chiar dacă erau sigure că le va fi tare dor de ea.

În orice caz, urmau să se simtă foarte bine în lungul lor călătorie peste ocean, din Singapore în America de Nord. Și urmau să fie și foarte ocupate cu școala. Alte persoane amabile s-au oferit să o ia pe Drăguța, micuțul lor papagal simpatic, așa că totul avea să fie bine.

Când a sosit timpul să plece, le-au făcut cu mâna tuturor prietenilor lor, știind că au multe lucruri pentru care să-I mulțumească lui Dumnezeu.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

CONSTRUCTORII NESĂBUIȚI

Dumnezeu ne vede și ne aude. El este foarte înțelept și știe totul. Este un lucru nesăbuit să nu ascultăm de Dumnezeu, deoarece El știe ce este cel mai bine. Neascultarea întotdeauna aduce cu sine probleme.

DUMINICĂ

Potopul se terminase. Noe și soția lui, împreună cu cei trei fii și soțiile lor, erau singurii oameni din lume. După ce au ieșit din corabie, s-au închinat lui Dumnezeu și I-au mulțumit că a avut grijă de ei și le-a salvat viețile. Și Domnul le-a promis că nu va mai trimite niciodată un alt potop ale cărui ape să acopere pământul. Ce a așezat Dumnezeu în nori ca să ne ajute să ne amintim de promisiunea Lui?

Noe și familia lui aveau multe lucruri de făcut. Trebuiau să construiască niște case în care să locuiască și erau nevoiți să dea la o parte pietrele mari de pe câmp pentru a-și face grădini în care să cultive legume. Trebuiau să pună în pământ semințe și să smulgă buruienile. Era o muncă grea. La început, erau doar opt oameni care puteau să muncească, dar nu a trecut mult până au fost mai mult de opt persoane.

Sem și soția lui, Ham și soția lui și Iafet și soția lui au avut foarte curând bebeluși – mulți bebeluși. Când copiii lor s-au făcut mari și s-au căsătorit, au avut și ei copii, la rândul lor; nu a trecut mult și au fost iarăși mulți oameni în lumea noastră.

Dorea Dumnezeu ca oamenii să locuiască toți într-un singur loc, aproape unii de alții? **Geneza 9:1**

Dumnezeu știa că ar fi fost mai bine dacă oamenii s-ar fi dus să locuiască în locuri diferite. Și era suficient

loc pentru toți. Dumnezeu dorea ca fiecare familie să se așeze într-un loc, la țară, și să aibă pământ unde să crească flori și să planteze pomi fructiferi și grădini de legume.

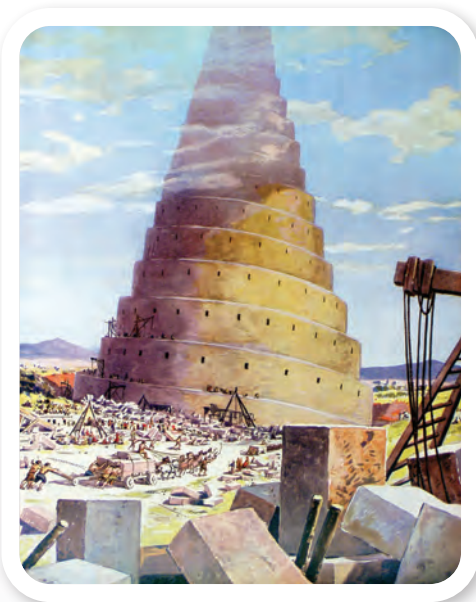
LUNI

Mult timp, Sem, Ham și Iafet, împreună cu familiile lor au locuit în munți, în apropierea corabiei. Dar, încetul cu încetul, unul dintre fiii lui Noe a început să ia decizii greșite. Ham nu l-a respectat pe tatăl său, Noe, și el și mulți alți oameni nu au vrut să asculte de Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu. Ca și Cain, au ales să creadă minciunile lui Satana. Ce trist!

Noe, Sem și Iafet, împreună cu alți câțiva oameni, încă se mai închinau lui Dumnezeu. Au construit altare din pietre și au jertfit miei. Ei se rugau la Dumnezeu și își mărturiseau păcatele. Au încercat să îi ajute și pe ceilalți, care luau hotărâri greșite.

Dar oamenii care au crezut minciunile lui Satana au vrut să uite de Dumnezeu și să facă ceea ce doreau. Astfel că au hotărât să se mute în alt loc, departe de oamenii care Îl iubeau pe Dumnezeu. S-au dus în câmpie, într-un loc întins, pe care l-au numit țara Șinear. Acolo era un pământ bun care se putea cultiva, iar în apropiere se afla și un râu mare.

Acești oameni și-au făcut și idoli din lemn și din piatră și se rugau la ei. A fost o idee bună? Nu. Ar putea niște bucăți de lemn sau de piatră să audă rugăciunile oamenilor și să-i ajute? Desigur că nu. Cât de nesăbuiți au fost să Îl uite pe Dumnezeu! **Psalmi 115:4-6**

Fiind mândri, acești oameni s-au gândit la un plan care, gândeau ei, avea să-i facă pe ceilalți să creadă că ei erau foarte înțelepți. Vom descoperi mâine despre ce plan era vorba.

MARTI

Mulți oameni s-au mutat în țara Șinear deoarece doreau să trăiască departe de oamenii care Îl iubeau pe Dumnezeu. Au hotărât să construiască un oraș mare și să stea cu toții într-un singur loc. Dar a vrut Dumnezeu ca oamenii să locuiască în orașe? Nu. El le spusese să se împrăștie pe tot pământul. Ce altceva au mai hotărât ei să construiască? **Geneza 11:3,4**

Constructorii au plănuit să facă turnul lor mai mare, mai înalt și mai uluitor decât oricare altă construcție. Ar fi fost foarte larg în partea de jos și atât de înalt încât să ajungă mai sus de apa potopului, dacă ar mai fi venit. Apoi, s-ar fi putut urca până sus, la nori, și ar fi învățat totul despre ploaie și despre cauzele potopului. Sperau ca oamenii să creadă despre ei că sunt foarte înțelepți și puternici.

Mai era un motiv pentru care ei au dorit să construiască turnul acela înalt. Ei nu au crezut promisiunea lui Dumnezeu de a nu mai trimite niciodată un alt potop. Ei gândeau că, dacă ar mai fi venit un alt potop, s-ar fi urcat sus, în turnul lor, și ar fi fost în siguranță.

Acești oameni nesăbuiți se răzvrăteau împotriva lui Dumnezeu și făceau exact ce El le spusese să nu facă. Era un lucru grav, dar Dumnezeu îi lasă pe oameni să aleagă, astfel că le-a permis să înceapă construirea turnului lor.

MIERCURI

In acele timpuri, oamenii vorbeau aceeași limbă și toți oamenii din lume se puteau înțelege unii pe alții. Astfel, le-a fost ușor celor din țara Șinear să lucreze împreună la facerea cărămizilor și a altor lucruri pentru construirea orașului și a turnului lor.

În sfârșit, au început să construiască. Zi după zi, oamenii munceau. Ei au așezat un strat de cărămizi și apoi un altul și un altul și, astfel, puțin câte puțin, turnul se înălța. În fiecare zi, era tot mai înalt. Unii oameni lucrau în vârful turnului, pe când alții construiau camere în interiorul lui. Mai mulți oameni lucrau jos, pregătind materialele care trebuiau trimise celor care lucrau sus, pe turn. Toți muncitorii lucrau mult, zi după zi și săptămână după săptămână. Crezi că s-au oprit în Sabat să se odihnească?

Nu. Ei nu Îl iubeau pe Dumnezeu, așa că nu au ascultat de porunca Sa cu privire la Sabat.

Oamenii aceia erau foarte mândri de turnul lor. Erau siguri că, și dacă lumea s-ar fi umplut de oameni, oricum ar fi aflat toți de turnul lor. Orașul lor din Șinear trebuia să fie centrul lumii, iar ei, stăpânii tuturor oamenilor. **Geneza 11:4**

Sus, în munți, Noe, Sem și Iafet încă Îl mai iubeau pe Dumnezeu și Îl ascultau. Și, când au aflat despre orașul și turnul pe care le construiau oamenii răi, trebuie să fi fost foarte triști.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Joi

Întrecât turnul era atât de înalt, oamenii din vârful lui nu puteau vorbi cu oamenii din partea de jos. Așadar, când un om din vârful turnului avea nevoie de ceva, striga la un alt muncitor care lucra la un nivel mai jos și îi transmitea comanda lui. „Am nevoie de mai multe cărămizi!”, striga el. La rândul său, muncitorul acela îi spunea unui alt om de la un nivel și mai jos, strigându-i: „Trimite sus mai multe cărămizi!” Apoi, omul din partea de jos îi trimitea cărămizile celui de sus, din vârf. Și astfel turnul continua să se înalțe.

Oamenii care Îl iubeau pe Dumnezeu l-au cerut să oprească planurile oamenilor răi. Așadar, ce a făcut Dumnezeu? **Geneza 11:5** Dumnezeu privise la ei în tot acest timp și știa că sosise timpul să facă ceva. Dacă nu ar fi făcut, întreaga lume s-ar fi năruit iarăși.

Într-o zi, comenzile au început să se încurce. „Am nevoie de mai multe cărămizi!” striga omul din vârf. „Trimite sus mai mult mortar!” transmitea următorul muncitor. Iar oamenii din partea de jos trimiteau sus mai multe unelte. Fiecare om era sigur că transmisese mai departe comanda corectă, așa cum făcuseră întotdeauna.

Acum, oamenii din vârf trebuiau să se oprească din lucru deoarece nu primiseră lucrurile de care aveau nevoie. Curând, fiecare era derutat și furios. Muncitorii țipau unii la alții, dar nu înțelegeau deloc ce spunea fiecare. Apoi, Dumnezeu a trimis un fulger care a distrus vârful turnului. Nu mai aveau cum să continue lucrul.

Vineri

Ce se întâmplase? De ce nu au mai putut constructorii să-și înțeleagă cuvintele unii altora? **Geneza 11:7** Dumnezeu le încurcase limbile. Fiecare om înțelegea cuvintele pe care le spunea el, dar ceilalți nu le înțelegeau. Trebuie să fi fost înfricoșător. Poate că alergau strigând: „Înțelege cineva ce spun eu?”

În final, oamenii care vorbeau aceeași limbă s-au adunat laolaltă și s-au format astfel grupuri care s-au dus în locuri diferite în lume, așa cum le spusese Dumnezeu să facă de la început.

Cât de trist este că nu l-au ascultat pe Dumnezeu! Neascultarea lor a cauzat o mulțime de probleme. Acum era foarte greu pentru oamenii aceștia să învețe despre Dumnezeu. Când cineva încerca să le vorbească despre El, ei nu erau în stare să înțeleagă ce li se spunea.

Cum numește Biblia turnul pe care oamenii aceia l-au construit? **Versetul 9** Cuvintele „Babel” și „Babilon” înseamnă „a fi derutat sau încurcat”, exact cum au fost acei muncitori. Mult mai târziu, a fost construit acolo un mare oraș, numit Babilon, dar acum mai sunt doar ruinele sale.

Dacă ascuți cu atenție, vei auzi pastori predicând despre Babilon. Acum, să citim **Apocalipsa 18:1,2,4,5**. Babilonul reprezintă tot ceea ce Biblia numește biserici care spun că ascultă de Dumnezeu, dar, în realitate, nu ascultă. Nu ascultă de toate Cele Zece Porunci și Dumnezeu îi atenționează pe oameni să nu rămână în acele biserici.

Noi să alegem să-L iubim pe Dumnezeu și să facem ce spune El!

TEXT DE MEMORAT

„Dumnezeu Se uită de la înălțimea cerurilor peste fiii oamenilor ca să vadă dacă este cineva care să fie priceput și să caute pe Dumnezeu.” (Psalmii 53:2)

Am învățat lecția și am repetat textul meu de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Tată bun, nu vreau să fiu ca oamenii nesăbuiți care nu au ascultat de Tine și au construit Turnul Babel. Vreau să fiu ca Noe, care a ales întotdeauna să Te iubească și să Te asculte. Îți mulțumesc că mă ajuți să Te ascult. În Numele Domnului Isus. Amin!

DE GÂNDIT

Alegi mereu să ascuți cu bucurie?

Nu este un lucru nesăbuit să nu ascultăm de Dumnezeu, din moment ce El știe ce e mai bine pentru noi?

Dacă te îmbufnezi și plângi când mama și tata te roagă să faci ceva, nu-i așa că nu ascuți de Dumnezeu?

Dacă vezi o jucărie pe care ți-o dorești în magazin, dar mama spune „nu”, Îl ascuți pe Dumnezeu prin faptul că nu plângi după ea?

Cânt tata te strigă și-ți spune: „Vino aici, te rog!”, Îl ascuți pe Dumnezeu când fugi repede la el?

Când ascuți ești fericit sau ești trist?

STUDIUL SUPPLEMENTAR

Geneza 11:1-9

Patriarhi și profeți, capitolul 10

Istoria mântuirii, capitolul 9

BOODLE ȘI O MARE ÎNTREBARE

Partea a X-a. De Amy Sherrard

Boodle a locuit cu familia Sherrard, ai cărei membri au fost misionari în Singapore și Filipine.

În timp ce Dena și Sherry, împreună cu mama și tatăl lor, vizitau unele persoane și mergeau la școală în Statele Unite, Boodle și Drăguța locuiau cu familia Wilcox în Singapore. Bunica Wilcox a scris niște scrisori interesante despre ele.

„Boodle este fericită”, le-a spus ea. Și ne face și pe noi fericiți. Când cineva bate la ușă, ea încearcă să sară și să alerge în același timp, dar alunecă pe podeaua alunecoasă până să ajungă și este atât de amuzantă!”

Fetele au râs când au citit detaliul acesta. Boodle făcea același lucru și în casa lor din Singapore. La ora mesei, tatăl obișnuia doar să strige: „Intră!”, așa cum spunea când cineva bătea la ușă.

Toată familia știa că nimeni nu era la ușă, dar Boodle nu știa. Ea sărea în sus și încerca să ajungă la ușă cât de repede

putea. Aluneca și chiar cădea învârtindu-se pe podeaua alunecoasă, în timp ce toți râdeau de ea. Apoi se întorcea, afișând pe față un zâmbet fericit de cățelușă.

Într-o zi, un bărbat a venit să vorbească cu tata

și i-a spus că era nevoie de cineva care să ajute într-o școală mare din Filipine. Era departe de Singapore și, când tata a spus că este binevoitor să meargă, bineînțeles că toate planurile familiei s-au schimbat.

Dena și Sherry erau îngrijorate. „Cum o vom lua înapoi pe Boodle?” au vrut ele să știe. Dar mama și tata nu aveau un răspuns. Nimeni nu știa.

După ce familia a ajuns în Filipine, a sosit o altă scrisoare de la bunica și bunicul Wilcox. „Vom pleca din Singapore mai devreme decât ne-am aștept-

tat”, scria în scrisoare, „și, bineînțeles, ne întrebăm ce să facem cu Boodle și cu Drăguța. Am aflat că Ethel Young va merge în Filipine cu vaporul și este binevoitoare să le ia pe Boodle și pe Drăguța cu ea, dacă și voi doriți. Vă puteți întâlni la vapor să le luați pe Boodle și pe Drăguța acasă.

Bunicul Wilcox va face o ladă mare și rezistentă din lemn, pentru a o ține pe Boodle în ea în timpul călătoriei. Domnișoara Young se va asigura că are hrană și apă și că va face mișcare în fiecare zi. Vă rog, spuneți-ne ce credeți și despre această idee.”

„Ura! Le vom avea pe Boodle și pe Drăguța înapoi!” Dena și Sherry erau foarte fericite, la fel și părinții lor.

Au numărat zilele până la sosirea vaporului din Singapore cu animalele lor de companie. Acele zile parcă nu mai treceau, dar, în sfârșit, vaporul a sosit, iar ele, împreună cu părinții lor, au mers în întâmpinarea lor. „Își va mai aminti Boodle de noi?” se întrebau ele.

parakeet © Jondier; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/>

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

EGOISMUL NU ADUCE NIMIC BUN

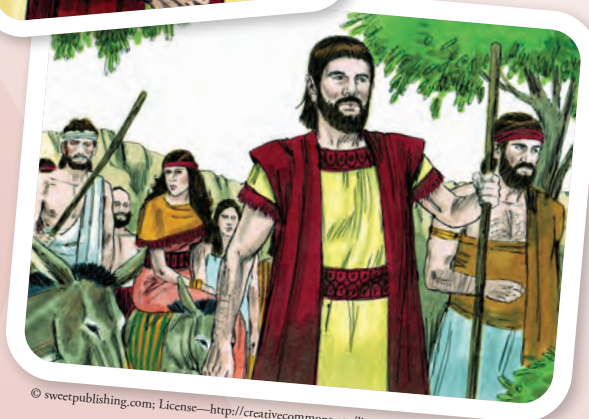
Suntem altruști când îi lăsăm pe alții să fie primii și să aibă cele mai bune lucruri. Și ar trebui să ne amintim și să îi dăm zecimea lui Dumnezeu.

DUMINICĂ

În lecția anterioară, am aflat că Dumnezeu a oprit lucrările de la Turnul Babel, făcând ca oamenii să vorbească limbi diferite. După aceea, grupurile de oameni care se puteau înțelege între ei s-au mutat în locuri diferite.

Curând, au ajuns să fie mii de oameni și Satana se străduia să-i facă pe toți să asculte de el. Aproape toți au ales să facă așa. Se închinau la idoli și au uitat de Dumnezeu. Unii au încercat să se închine și lui Dumnezeu, și la idoli. Dar se poate să slujim cu adevărat și lui Dumnezeu, și idoloilor în același timp? Nu.

Dumnezeu avea un plan ca să-i ajute pe oameni să nu-L uite și a început să caute pe cineva cu care să conlucreze. Avea nevoie de un om care să asculte mereu de Legea Sa, care să-și amintească de promisiunea Lui de a muri pentru păcatele noastre și care să-și învețe familia să facă la fel. Apoi, acea familie avea să fie una de misionari. În felul acesta, alți oameni ar fi privit la ei și ar fi învățat de la ei despre adevărul Dumnezeu.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Domnul a găsit omul potrivit pentru această lucrare. El și soția lui Îl iubeau pe Dumnezeu și I se închinau doar Lui. Acel om era Avram, iar soția lui se numea Sarai.

Dumnezeu știa că Avram putea să-L ajute ca planul Său să fie adus la îndeplinire. Însă lucrul acesta nu putea fi făcut atâta timp cât Avram trăia lângă rudele și prietenii săi, care se închinau la idoli. Așa că, într-o noapte, Dumnezeu i-a cerut lui Avram să facă un lucru care trebuie să i se fi părut foarte greu. Ce a vrut Dumnezeu să facă Avram? **Geneza 12:1**

LUNI

Când i-a cerut lui Avram să plece, Dumnezeu i-a făcut și o promisiune specială: familia lui urma să ajungă un popor mare. Dar Avram și Sarai nu aveau copii, așadar, nu știau cum avea să se întâmple lucrul acesta. Însă ei au ales să se încredă în Dumnezeu și să-L asculte orice ar fi fost.

Aceasta este credința – încrederea că Dumnezeu știe întotdeauna ce este cel mai bine și ascultarea imediată de El.

Prietenii și familia lui Avram au considerat că este un lucru nesăbuit să-și părăsească țara. La urma urmei, Dumnezeu nu îi spusese nici măcar unde să meargă. Dar a ascultat el în ciuda a toate? **Evrei 11:8**

Avram Îl iubea pe Dumnezeu și și-a dovedit dragostea aceasta printr-o ascultare imediată. El și Sarai au început să-și împacheteze lucrurile ca să plece cu tatăl lui Avram, Terah, și cu nepotul lor, Lot.

Atât Avram, cât și Lot erau foarte bogați. Aveau mulți servitori și o mulțime de animale: cămile, oi, ca-

pre și măgari. Ei au plecat cu toții, departe de casele lor frumoase și de prietenii lor închinători la idoli din Ur, și s-au dus într-un loc numit Haran.

Când au locuit în Haran, Avram și Sarai le-au spus oamenilor despre adevăratul Dumnezeu. Închinătorii la idoli trăiau și acolo și mulți dintre ei erau bucuroși să învețe despre cât de iubitor, bun și drept este Dumnezeu. Ei au ales să asculte de El și au încetat să se mai închine la idoli. Și, când Avram a plecat din Haran după moartea tatălui său, mulți dintre acei oameni au mers cu el.

Au fost Avram și Sarai niște misionari buni?

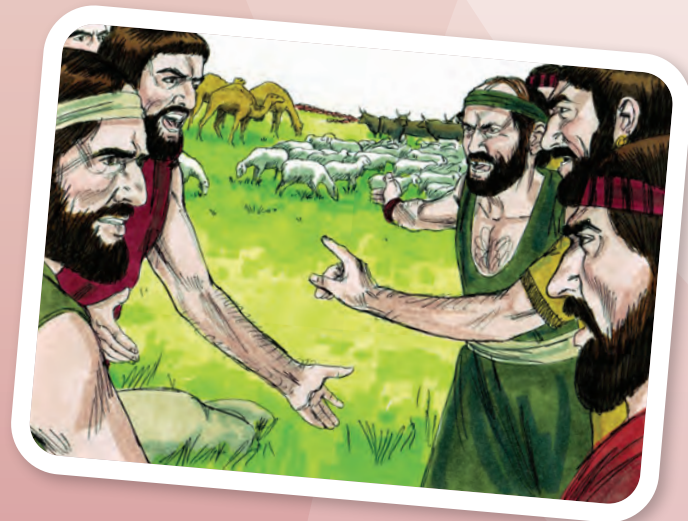
MARTI

Din Haran, Avram și Lot au mers în Canaan. Ei s-au oprit în multe locuri de-a lungul călătoriei lor și, în fiecare loc, Avram le spunea oamenilor despre Dumnezeu. Oriunde își așeza tabăra, Avram construia un altar și se închina adevăratului Dumnezeu. Și, când pleca mai departe, în urma lui rămânea altarul pe care îl înălțase acolo.

Mai târziu, când oamenii treceau și vedeau unul dintre acele altare, știau că Avram îl lăsase în acel loc. Și se opreau și se închinau și ei lui Dumnezeu acolo.

În sfârșit, Avram și Lot s-au stabilit în Canaan. Însă nu și-au construit case în care să locuiască, ci au continuat să trăiască în corturi.

Treptat, familiile din grupul lui Avram și din cel al lui Lot s-au mărit și, de asemenea, s-au mai născut și mulți pui de animale. În curând, au fost atâtea animale încât nu mai era suficientă iarbă pentru toate să pască.

Într-o zi, Avram i-a auzit pe servitorii lui certându-se cu servitorii lui Lot. Așadar, ce a făcut Avram? **Geneza 13:8**

Avram Îl iubea pe Dumnezeu și știa că Lui nu Îi plac certurile, așa că l-a chemat pe Lot și a vorbit cu el. I-a spus că, din moment ce familiile lor sunt atât de mari, ar trebui să se îndepărteze unul de altul și să trăiască în locuri diferite. Unul dintre ei putea să se ducă să locuiască într-o vale frumoasă din apropierea râului Iordan, iar celălalt putea să rămână pe dealurile unde locuiau deja. Ce au hotărât să facă? Vom descoperi mâine.

MIERCURI

Când Avram a vorbit cu Lot despre regiunea în care să locuiască, i-a spus lui Lot în mod altruist: „Alege tu mai întâi. Unde vrei să stai?” Avram era mai în vârstă și Lot ar fi trebuit să spună:

„O, nu, unchiule Avram, alege tu primul!” Dar așa s-a întâmplat? **Geneza 13:10,11**

A făcut Lot o alegere bună? Nu. El a ales în mod egoist ce era mai bun pentru sine și, în scurt timp, el și familia locuiau în frumoasa vale din apropierea cetății Sodoma.

După ce Lot a plecat, Avram a continuat să locuiască în cort, pe dealurile Canaanului. Era fericit, deoarece Dumnezeu era cu el. Ca de obicei, Avram a construit un altar și se închina lui Dumnezeu în fiecare dimineață și seară.

Într-o zi, cineva a dat buzna în tabără, aducând niște vești groaznice. Avusesse loc un mare război jos, în vale, unde locuia Lot. Soldații luaseră prizonieri mulți oameni, împreună cu lucrurile pe care ei le aveau. Regele Sodomei nu fusese în stare să-i oprească pe soldații dușmani, așa că fugise în munți. Iar Lot fusese luat prizonier împreună cu toată familia lui.

Avram ar fi putut spune: „Lot a dat de necazuri pentru că a fost egoist, așa că nu îl voi ajuta.” Dar Avram îl tratase întotdeauna pe Lot ca pe un frate și i-a părut rău pentru el. Imediat s-a hotărât să-l ajute. Crezi că lui Dumnezeu I-a plăcut fapta lui Avram?

Joi

Lot fusese luat prizonier de către soldații dușmani și Avram se hotărâse să-l ajute. Ce a făcut Avram după ce s-a rugat pentru asta? **Geneza 14:14**

Soldații dușmani se opriseră peste noapte într-un loc și dădeau o mare petrecere. Ei nu știau că Avram îi urmărea cu trei sute optsprezece soldați din tabăra lui. Peste o mie de oameni locuiau în tabăra lui Avram și unii dintre ei învățaseră să fie soldați. Li s-au alăturat și alții și Avram i-a împărțit în grupuri pentru a-i surprinde pe dușmani în timpul nopții.

Planul lui Avram a funcționat. Când soldații dușmani au luat-o la fugă, soldații lui Avram i-au urmărit. Apoi, i-au luat pe toți cei prinși și i-au dus în siguranță la Sodoma, împreună cu lucrurile luate cu forța de dușmani. De asemenea, Avram i-a salvat și pe Lot și pe familia lui.

Îți poți imagina cât de fericit era regele Sodomei când a văzut ce făcuse Avram? I-a cerut lui Avram să le dea drumul oamenilor să meargă la casele lor, iar el să păstreze toate celelalte lucruri pe care le adusese înapoi. Ce i-a spus Avram regelui? **Versetele 22 și 23**

Avram dorea ca regele cel păgân și oamenii din Sodoma să știe că Dumnezeu îi ajutase pe soldații lui să iasă învingători. Avram nu avea să ia absolut nimic, nici măcar un fir de ață. El știa că oamenii aveau nevoie de animalele și de lucrurile lor.

Cât de altruist a fost Avram!

Vineri

Pe când se întorcea de la urmărirea dușmanului, Avram a mai întâlnit un alt rege important, pe lângă regele Sodomei. Numele lui era Melhisedec și era un preot care se închina aceluiași Dumnezeu pe care Îl slujea și Avram. Ce i-a spus acesta lui Avram? **Geneza 14:19,20**

Melhisedec s-a rugat și I-a mulțumit lui Dumnezeu pentru că l-a ajutat pe Avram. Apoi, Avram i-a dat lui Melhisedec ceva. Ce anume? Să citim din nou ultima parte a versetului 20.

Zeciuială? Ce este aceasta? Zeciuiala, sau zecimea, este a zecea parte. Avram i-a dat lui Melhisedec o parte – a zecea – din tot ce adusese înapoi.

Zecimea este specială. Ea Îi aparține lui Dumnezeu și El vrea ca noi să ne amintim mereu să i-o înapoiem. Când cineva ne dă bani, trebuie să dăm întotdeauna o zecime din ei înapoi lui Dumnezeu înainte de a-i cheltui pe orice altceva. A păstra zecimea, care este a lui Dumnezeu, este același lucru cu a fura de la El. Dar Domnul promite că va binecuvânta pe oricine Îi înapoiază a zecea parte.

Ce lucruri minunate trebuie să-i fi povestit Avram lui Sarai când s-a întors în tabără! Cred că erau fericiți pentru că Îl iubeau pe Dumnezeu și ascultau de El, dar și pentru că Dumnezeu îl ajutase pe Avram. Și noi vom fi fericiți dacă Îl vom iubi pe Dumnezeu și vom asculta de El. Iar Dumnezeu ne va ajuta exact așa cum l-a ajutat pe Avram cel credincios.

TEXT DE MEMORAT

„Orice zeciuială din pământ... este a Domnului; este un lucru închinat Domnului.” (Leviticul 27:30)

Am învățat lecția și am repetat textul meu de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Tată bun, Îți mulțumesc pentru istoria lui Avram. Vreau să ascult imediat așa cum a făcut el, chiar dacă este greu. Doresc să fiu un misionar oriunde aș fi și să le spun celorlalți oameni despre Tine. Și vreau să fiu altruist și bun ca Avram. Îți mulțumesc că mă ajuți. În Numele Domnului Isus. Amin!

DE GÂNDIT

Egoist sau altruist?

lei brioșa cea mai mare.

Aștepți la rând, alături de ceilalți copii, pentru a te da în leagăn și lași pe altcineva să meargă mai întâi.

Ești așezat pe scaunul mare și confortabil, iar adulții intră în camera unde te afli.

Găsești o monedă și o ții pentru tine.

Bunica îți dă zece lei și tu Îi înapoiezi unul lui Dumnezeu ca zecime.

Mai este doar un sandviș și îl lași pentru altcineva.

Aștepți cu răbdare și nu îi întrerupi pe ceilalți când vorbesc.

STUDIUL SUPLEMENTAR

Geneza 11:27-32; 12-14;

Patriarhi și profeți, capitolele 11 și 12 (primele 15 paragrafe)

BOODLE VINE ACASĂ

Partea a XI-a. De Amy Sherrard

Boodle a locuit cu familia Sherrard, ai cărei membri au fost misionari în Singapore și Filipine.

Dena și Sherry, împreună cu părinții lor, priveau la pasagerii de pe marele vapor ce sosise din Singapore, cum coborau toți pe pasarelă. „Uite-o acolo!” au spus ei când au văzut-o pe domnișoara Young și i-au făcut cu mâna.

Însă domnișoara Young ținea într-o mână lesa lui Boodle și în cealaltă colivia Drăguței, așa că nu putea să le facă și ea cu mâna.

– Boodle, Boodle! au strigat-o fetele.

Boodle și-a ridicat urechile și a privit spre ele, chelălăind și trăgând de lesă. Imediat ce a fost suficient de aproape de ei, domnișoara Young a dat drumul lesei și toți râdeau în timp ce Boodle alerga spre familie. Nu îi uitase.

Odată ajunși în mașină, vorbeau toți deodată:

– Este așa de grasă!

– Își amintește de noi!

– Ce se întâmplă cu blana ei? Nu mai e moale deloc. Este aspră.

– Bunica Wilcox a fost prea bună cu tine, Boodle!

– Te vom pune la dietă!

Lui Boodle nu-i păsa de tot ce se spunea despre ea. Era fericită că se afla din nou cu familia ei.

Domnișoara Young le-a spus că tuturor marinarilor de pe vapor le-a plăcut de Boodle. Unul dintre ofițeri a hotărât că nu trebuie să stea în cutia de lemn, așa că i-a dat drumul pe afară și a avut grijă de ea în frumoasa lui cabină. Marinarii au dus-o la plimbare pe punte și s-au asigurat că primește multă mâncare. Domnișoara Young nu a fost nevoită deloc să-și facă griji pentru Boodle, având timp, în schimb, să se bucure și de Drăguța.

Acasă, Boodle a avut de examinat noua casă și curtea. Își băga nasul peste tot și adulmeca totul, în timp ce fetele o priveau și făceau planuri despre cum să o ajute să slăbească și să-și redobândească blana ei moale și mătăsoasă.

Când au luat-o la plimbare pentru a-i face cunoștință cu ceilalți misionari și o parte dintre elevi, Boodle dădea din coadă și era foarte prietenoasă și politicoasă cu fiecare.

– Așteptați să vedeți cum va fi când va mai slăbi și blana ei va arăta iarăși bine, le spuneau fetele.

A trecut ceva timp până să arate din nou ca altădată și fiecare a fost de acord că Boodle era, într-adevăr, o cățelușă foarte frumoasă.

Și Drăguța s-a obișnuit cu noua ei casă. Colivia ei se afla exact lângă fereastra din bucătărie și avea mult spațiu unde să zboare când ușa coliviei era deschisă. Încă nu-i era frică de Boodle. Totuși, ori de câte ori ateriza pe capul lui Boodle, cățelușa rămânea perfect nemișcată și își ținea capul în jos până ce Drăguța își lua zborul. Nu a uitat niciodată ziua în care a prins papagalul în gură și mustrea pe care o primise atunci.

În Filipine era la fel de cald ca în Singapore, însă exista un loc minunat și răcoros nu foarte departe. Familia nu mai avea o mașină mare, dar micul Volkswagen îi putea duce pe toți, inclusiv pe Boodle. Așadar, vacanțele erau distractive pentru toți.

LECTIILE MELE DIN

BIBLIE

ÎNGERII ÎL SALVEAZĂ PE LOT

Dumnezeu ne iubește foarte mult. El trimite un înger pentru fiecare dintre noi, ca să ne fie alături, să ne facă să ne simțim în siguranță și să ne ajute să alegem ce este bine.

DUMINICĂ

Lot trebuie să îi fi fost foarte recunoscător lui Avram pentru că îi salvase pe el și pe familia lui de acei soldați răi. Numai că Lot și familia lui s-au întors înapoi în casa lor din Sodoma, cu toate că știau că nu era un loc bun de locuit.

Pe măsură ce creșteau, copiii lui priveau la oamenii idolatri care erau în jurul lor, în Sodoma. Ei au văzut cât de bogați erau și cât de mult iubeau banii, hainele frumoase și lucrurile scumpe. Lot ura lucrurile rele pe care le făceau oamenii din Sodoma, dar el și familia lui erau bucuroși să aibă mulți bani. Încetul cu încetul, au ajuns să iubească mai mult lucrurile decât pe Dumnezeu. Deveneau la fel ca oamenii din Sodoma. Așa lucrează Satana.

De acum, Avram avea aproape o sută de ani. Încă locuia în corturile lui, pe dealuri. Avram și Sarai erau de-acum bătrâni și încă nu aveau un copil. Avram se mai căsătorise și cu o altă femeie cu care avusese un băiețel. Dar Dumnezeu îi promisese că va avea un fiu de la soția lui, Sarai. **Geneza 17:16**

Dumnezeu le-a dat celor doi nume noi. Care erau acestea? **versetele 5 și 15**

Avraam și Sara nu știau cum avea să-și țină Dumnezeu promisiunea. Ar fi trebuit ei să continue să aibă încredere că Dumnezeu le va da un fiu?

LUNI

Inter-o zi, Avraam stătea la ușa cortului lui în perioada cea mai fierbinte a zilei. Privind în lungul drumului, a văzut trei oameni. A sărit repede în picioare și a alergat să le iasă în întâmpinare. Nu știa cine erau acei oameni, dar Avraam Îl iubea pe Dumnezeu și era întotdeauna bun cu străinii. El i-a invitat pe cei trei oameni la cortul lui să se odihnească, să mănânce și să bea ceva, iar străinii au acceptat. **Geneza 18:2-5**

În timp ce musafirii s-au așezat la umbra unui copac mare, Avraam și Sara au pregătit masa de prânz. A fost gata repede și Avraam le-a dus mâncarea. În timp ce mâncau au vorbit cu Avraam și el a descoperit că doi dintre vizitatori erau îngeri. Cine era cel de-al treilea?

Era Fiul lui Dumnezeu – Cel care a promis că va veni în lumea noastră și va muri pentru păcatele noastre. Ce surpriză minunată!

Dumnezeu le-a promis din nou lui Avraam și Sarei că vor avea un fiu al lor. Îi venea greu Sarei să creadă lucrul acesta, deoarece era foarte în vârstă.

După ce au mâncat, cei doi îngeri au plecat pe drumul care ducea spre Sodoma, unde locuia Lot. Dar Dumnezeu a rămas să mai vorbească puțin cu Avraam. El s-a hotărât să-i spună lui Avraam ce avea de gând să facă a doua zi cu cele două cetăți pline de păcate, Sodoma și Gomora.

MARTI

Dumnezeu și Avraam vorbeau despre cele două orașe rele, Sodoma și Gomora. Avraam știa că oamenii care locuiau acolo erau foarte răi, însă el trebuie să fi fost surprins când Dumnezeu a spus că urma să distrugă acele cetăți chiar a doua zi. La cine crezi că s-a gândit Avraam imediat?

Desigur, Avraam s-a gândit la Lot și la copiii lui care, între timp, se făcuseră mari. El era sigur că Lot îl iubea pe Dumnezeu. Cu siguranță, Dumnezeu nu avea să permită ca și ei să moară. Foarte politicos, Avraam l-a întrebat pe Dumnezeu ceva. **Geneza 18:23-25**

Dumnezeu îi iubea pe oamenii din Sodoma și era mulțumit că și Avraam îi iubea. După ce Avraam l-a implorat pe Dumnezeu să-i salveze pe Lot și pe oamenii din Sodoma, ce a spus Dumnezeu? **versetul 26**

Avraam trebuie să fi fost bucuros. Dar ce s-ar fi întâmplat dacă nu ar fi fost cincizeci de oameni în Sodoma care să îl iubească pe Dumnezeu? El s-a hotărât să întrebe din nou. Ar fi salvat Dumnezeu Sodoma dacă ar fi fost doar patruzeci și cinci de oameni buni în ea? Din nou, Dumnezeu a fost de acord.

Iarăși și iarăși, Avraam a continuat să întrebe. De fiecare dată, el spunea un număr mai mic și tot mai mic, până a ajuns la zece. Dumnezeu i-a promis că nu va distruge cetatea dacă în ea s-ar afla doar zece oameni buni. Cât de plin de milă este Dumnezeu!

Nu a fost Dumnezeu bun când a ascultat toate întrebările lui Avraam și i-a răspuns la fiecare dintre ele? Dumnezeu ascultă și rugăciunile noastre mereu. Și întotdeauna Se bucură când ne rugăm pentru ceilalți oameni.

MIERCURI

Spre seară, au ajuns în cetatea Sodoma doi călători. Pe cine au întâlnit ei la porțile cetății? **Geneza 19:1**
Lot învățase de la unchiul său, Avraam, să fie politicos și să dea ajutor și i-a invitat pe cei doi străini să vină acasă la el. Însă el nu știa că erau îngeri – aceiași îngeri care tocmai fuseseră la Avraam și Sara.

Cei doi îngeri i-au zis că aveau să-și găsească undeva, în cetate, un loc unde să stea, dar Lot a insistat să vină la el. Nu ar fi fost în siguranță dacă ar fi rămas pe stradă, întrucât oamenii din Sodoma nu erau buni cu străinii. În cele din urmă, ei au acceptat și au mers la Lot.

Pentru că dorea să nu știe nimeni despre cei doi oaspeți ai lui, Lot nu s-a dus direct acasă. Dar câțiva dintre oamenii cei răi din Sodoma i-au văzut și au hotărât să crezeze probleme. Mai târziu, în seara aceea, o mare mulțime de oameni au încercat să intre cu forța în casa lui Lot. Dar îngerii cei puternici au blocat ușa și i-au orbit pe toți acei oameni răi.

După aceea, Lot a aflat că vizitatorii lui erau îngeri. Îngerii i-au spus că, din cauză că Sodoma era așa de rea, Dumnezeu urma să o distrugă prin foc. Două dintre fetele lui Lot nu erau căsătorite și încă locuiau în casa lui, dar ceilalți copii erau căsătoriți și locuiau în casele lor. Ce i-au spus îngerii lui Lot să facă? **versetele 12 și 13**

© sweetpublishing.com: License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

JOI

Ingerii îi spusese lui Lot să-i avertizeze pe copiii lui, de-acum mari, despre ce urma să se întâmple. El s-a dus repede acasă la ei și i-a îndemnat să plece. „Sculțați-vă și ieșiți din locul acesta”, le-a spus el, „căci Domnul are să nimicească cetatea.”

Dar copiii lui Lot nu l-au crezut. Ei chiar au râs de el. Cum ar fi putut Sodoma să fie distrusă? Totul arăta la fel ca înainte. Ei nu au crezut că Dumnezeu avea să ardă cetatea. Ei își iubeau casele frumoase și toate lucrurile luxoase și distracțiile mai mult decât îl iubeau pe Dumnezeu, așa că nu au vrut să plece.

Lot s-a întors întristat acasă, unde îl așteptau îngerii. De acum, se făcuse aproape dimineață și timpul se scursese. Lot trebuia să fie afară din cetate înainte ca soarele să se arate, și îngerii l-au îndemnat să plece imediat. Dar Lot și soția lui au mai așteptat. Nu doreau să-și lase copiii și toate lucrurile lor frumoase.

În cele din urmă, când nu mai rămăsese timp deloc, ce au făcut îngerii? **Geneza 19:16**

Cât de buni au fost să-i scoată din cetate pe Lot, pe soția lui și pe cele două fete! Chiar dacă nu au putut găsi zece oameni care să Îl iubească pe Dumnezeu, îngerii i-au dus totuși pe cei patru afară din cetate.

Apoi, îngerii s-au întors să distrugă cetatea, iar Fiul lui Dumnezeu S-a întâlnit cu Lot. „Scapă-ți viața!” a spus El. „Să nu te uiți înapoi!” Lot trebuia să se grăbească, altfel ar fi murit și el.

Ți-au zis vreodată părinții: „Grăbește-te! Hai mai repede!” când nu ascultai imediat? Ei bine, Lot și soția lui, împreună cu fetele „zăboveau”, sau „trăgeau de timp”, în dimineața aceea. Este important să înveți să ascuți imediat!

VINERI

Îngerii îi trăsese pe Lot, pe soția lui și pe cele două fete afară din Sodoma. Dumnezeu îi avertizase să se grăbească spre munți, dar Lot nu a vrut să facă așa. A întrebat dacă poate merge într-o cetate mică din apropiere, numită Țoar, și Dumnezeu a fost de acord.

Dacă Lot ar fi ascultat imediat, cât de bine ar fi fost! Însă el a încercat să facă ce credea el că este cel mai bine, în loc să se încreadă în ce i-au spus îngerii. Și, întrucât Lot a ezitat să asculte, soția lui a început să se gândească la faptul că instrucțiunile îngerilor nu erau chiar așa de importante.

Soția lui Lot a continuat să se gândească la casa și la copiii ei din Sodoma. Neascultând de porunca primită, s-a întors și s-a uitat cu dor după Sodoma. Ce

s-a întâmplat cu ea chiar atunci? **Geneza 19:26**

Ce s-a întâmplat cu Sodoma și Gomora când a răsărit soarele în acea dimineață? **versetele 24, 25**

Ce zi tristă! Când Avraam s-a trezit în acea dimineață, s-a gândit la Sodoma. Oare găsise Dumnezeu în ea zece oameni care să-L iubească?

Dimineața devreme, s-a grăbit spre locul

în care vorbise cu Dumnezeu despre cetate. Când s-a uitat în jos, spre vale, și a văzut mult fum, a știut răspunsul la întrebarea sa. Cât de trist trebuie să fi fost!

Biblia spune: „Aduceți-vă aminte de nevasta lui Lot” **Luca 17:32** De ce? Deoarece istoria ei ne avertizează să nu iubim oamenii sau diferite lucruri mai mult decât pe Dumnezeu. Asta a făcut ea și i-a cauzat moartea.

TEXT DE MEMORAT

„Să nu dați uitării primirea de oaspeți, căci unii, prin ea, au găzduit, fără să știe, pe îngeri.” (Evrei 13:2)

Am învățat lecția și am repetat textul meu de memorat astăzi.

D L M M J V S

RUGĂCIUNEA MEA

Tată bun, vreau să fiu mereu bun cu străinii, așa cum au fost Avraam și Lot. Îți mulțumesc că trimiți un înger protector care are grijă de mine și mă ajută să aleg ce este bine. Te rog, ajută-mă să ascult întotdeauna imediat. În Numele Domnului Isus. Amin!

DE GÂNDIT

Vrea Dumnezeu să-i distrugă pe cei răi? Se bucură El când ne rugăm pentru ceilalți?

A trimis Dumnezeu un înger special să aibă grijă de tine?

Cum ar trebui să îi tratăm pe străini – pe oamenii pe care nu îi cunoaștem?

Este posibil ca un înger să vină la noi acasă sau la biserică și să arate ca o persoană obișnuită?

Este important să ascuți imediat când părinții tăi îți cer să faci ceva?

Ascultând imediat, îi poți ajuta și pe ceilalți oameni să aleagă să facă ce este bine.

STUDIU SUPPLEMENTAR

Geneza 15 – 18; 19:1-30

Patriarhi și profeți, capitolele 12

(de la paragraful 16 la final) și 14

Istoria mântuirii, capitolul 10

(până la „Fiul Făgăduit”)

VACANȚA LUI BOODLE

Partea a XII-a. De Amy Sherrard

Boodle a locuit cu familia Sherrard, ai cărei membri au fost misionari în Singapore și Filipine.

Mergem la Baguio! Mergem la Baguio!

Dena și Sherry cântau în timp ce se țineau de mână și țopăiau, iar Boodle lătra fericită și alerga în jurul lor în cerc, ca și când ar fi știut ce spuneau ele.

Vremea în Manila era foarte caldă, dar în Baguio era mereu așa de răcoare, încât erau nevoiți să-și ia un pulover și haine călduroase. Nu-i de mirare că familia se bucura să meargă acolo pentru câteva zile, deși călătoria dura aproape patru ore și mașina lor nu era dotată cu aer condiționat! Și, cel mai tare, Boodle trebuia să fie și ea, să nu lipsească.

– Ești sigură că vom avea nevoie de pulovere, mami? a întrebat Dena. E așa de cald aici, în Manila!

– Spui asta de fiecare dată când facem bagajul pentru Baguio, i-a reamintit mama. Dar te bucuri întotdeauna de pulovere când ajungem acolo.

Așadar, puloverele i-au însoțit, ca de obicei.

Dar asta nu era totul. Fetele s-au asigurat că au fost puse în bagaj și o lampă, un covoraș pe care să stea la foc în cabana lor, niște perne, un mic ceas, vase de flori, niște milieuri drăguțe și o parte din jocurile și cărțile lor preferate. Mama a pus și cearșafuri, păaturi călduroase, mâncarea și hainele lor.

Odată, pe când mergeau cu trenul la Baguio, mama le spusese că era sigură că nu ar mai fi fost loc și pentru lucrurile în plus pe care le luau mereu pentru a face cabana mai confortabilă. Dar Dena și Sherry pusese în grabă și lucrurile „în plus” într-un coș mare, pe care l-au cărat între ele, iar mama nici măcar nu-l observase până ce nu s-au urcat în tren.

Acele lucruri „în plus” erau foarte importante pentru Dena și Sherry. Și s-au bucurat de ele și alții.

– Cabana voastră este întotdeauna atât de confortabilă, spuneau ei. Cum reușiți să aduceți toate lucrurile acestea cu micul vostru Volkswagen?

– În afară de portbagaj, transformăm podeaua mașinii de la bancheta din spate într-un alt portbagaj, au explicat fetele. Punem pernele și o pătură mai veche deasupra și noi ne așezăm peste toate aceste lucruri.

Călătoria spre Baguio avea să fie una super specială, deoarece tata promisese să conducă de-a lungul țărmului mării. Urmau să înoate și să se joace în nisip, așadar au mai încăput în mașină și costumele de baie, găleți și lopățele. Și, în sfârșit, erau pe drum.

Boodle stătea în spate împreună cu Dena și Sherry, încercând, în același timp, să vadă orice se putea vedea. Și-a așezat bine capul peste umărul tatălui

ca să poată vedea în față, dar tatălui nu îi plăceau pupicurile ei de cățelușă și saliva ei pe tricoul lui. Ulterior, cățelușa și-a scos capul pe geamul lateral din spate. Urechile îi fluturau în vânt și lătra în semn de salut fericit la mulțimea de câini din satele pe care le traversau.

În cele din urmă, au ajuns la plaja cea frumoasă.

